ROTAREITA PUOLI VUOSISATAA ALASTAROLLA

This Certifies that the Rotary Club of

Alastaro, Finland

having been duly organized and having agreed, through its officers and members, to be bound by the Constitution and By-Laws of Rotary International, which agreement is evidenced by the acceptance of this certificate, is now a duly admitted member of

Rotary International

and is entitled to all the rights and privileges of such membership.

In witness whereof the seal of Rotary International is hereto affixed and the signatures of its officers, duly authorized, are subscribed hereto this [illegible] day of September Anno Domini 1938

TOIMITTANUT
JUKKA KORVENPÄÄ

ROTAREITA
PUOLI VUOSISATAA
ALASTAROLLA

KÄÄNNÖS

Tämä todistaa, että
Rotary-klubi
Alastaro, Finland
Suomessa, asianmukaisesti perustettuna sekä sitouduttuaan virkailijoineen ja jäsenineen noudattamaan Rotary Internationalin perus- ja ohjesääntöjä, mikä sitoumus tunnustetaan vastaanottamalla tämä kirje, on nyt asianmukaisesti otettu

Rotary Internationalin
jäseneksi

kaikkine tällaisesta jäsenyydestä johtuvine oikeuksineen ja etuineen.

Vakuudeksi on tämä kirje vahvistettu Rotary Internationalin sinetillä sekä sen laillisesti valtuutettujen virkailijain nimikirjoituksilla.

Evanston, Syys kuun 22 p:nä 1970

Krjan kansikuvan sertifikaatin käännös.

ROTAREITA PUOLI VUOSISATAA ALASTAROLLA

Kirjoittaja: Jukka Korvenpää
Julkaisija: Alastaron Rotaryklubi ry
Ulkoasu ja taitto: Etusivupaja Veijo Lieskivi
Kansikuva: Esa Tiiri
Painopaikka: Hansabook – Turenki, 2022
ISBN 978-952-94-6820-1

ROTAREITA PUOLI VUOSISATAA ALASTAROLLA

Alastaron Rotaryklubi 1970-2022,
yhteisöllisyyttä ja yhteistoimintaa

Rotary
Rotary District 1410

TOIMITTANUT
JUKKA KORVENPÄÄ

SISÄLLYS

Lukijalle 5
Rotaryjärjestö 6
Presidentin tervehdys 8
Alastaron klubin perustaminen 10
Jäsenet 12
Presidentit 15
Projektit 18
Juhlia 40
Viikottaiset kokoukset 47
Vierailut 50
Kuvia yritysvierailuilta 52
Kuvia vierailuilta ja retkiltä 54
Kuvia kalastusreissulta 56
Muita tapahtumia ja toimintaa 57
Kuvia liikunta- ja urheilutapahtumista 61
Liitteet 64

Kirjatoimikunta työssään, vas. Pekka Levonen, Jukka Korvenpää, Pertti Saarikallio, Paavo Mäkimattila ja tietokoneen ääressä Kalevi Suvila

LUKIJALLE

Alastaron Rotaryklubi täytti vuonna 2020 puoli vuosisataa, mutta koronaepidemian vuoksi ei ole ollut mahdollista asiaa mitenkään juhlistaa. Vasta nyt koronan hellitettyä, on voitu kokoontua säännöllisesti ja ajatella klubin 50 vuoden toimintaa.

Ajatus menneiden vuosikymmenten asioiden ja muistojen keräämisestä kirjaksi heräsi noin vuosi sitten. Hanketta varten valittiin toimikunta, johon kuuluivat klubin presidentti Pertti Saarikallio, Hannele Lätti, Elisa Rantala, Petri Aaltonen, Pekka Levonen, Paavo Mäkimattila ja Kalevi Suvila. Toimikunnan ulkopuolisena jäsenenä oli kuva-asiantuntijana Esa Tiiri.

Kirjan kirjoittajaksi valittiin Jukka Korvenpää, joka aloitti noin vuosi sitten tutustumisen aiheeseen. Työni eri vaiheissa olen saanut tukea varsin monilta henkilöiltä, joita haluan tässä yhteydessä kiittää. Erityisen kiitoksen kohdistan Kalevi Suvilalle, joka on hankkinut runsaasti materiaalia ja kuvia. Toisena haluan mainita ja kiittää Paavo Mäkimattilaa useista ja varsin ammattitaidolla kirjoitetuista kirjan kappaleista. Myös klubin presidentti Pertti Saarikallion kanssa olen käynyt monia keskusteluja kirjan puitteissa. Kiitoksen ansaitsee Etusivupajan Veijo Lieskivi kuvien käsittelystä ja hyvin onnistuneesta kirjan taittotyöstä. Kirjapainoa haluan myös kiittää. Vaimoni Katri Korvenpää on tehnyt suuren työn oikolukijana. Tästä hänelle suurenmoinen kiitos.

Kirjassa olen pyrkinyt kuvaamaan monipuolisesti Alastaron Rotaryklubin vaiheita ja sen kiitettävää työtä paikkakunnan hyvinvoinnin lisäämiseksi. Aluksi käsitellään Rotary-aatetta ja sen eri ilmenemismuotoja. Seuraavaksi käsitellään klubin jäsenet, joista on luettelo kirjan liiteosassa. Tämän jälkeen on mielestäni kirjan tärkein osa eli projektit niin kotimaan kuin maailmankin hyväksi. Niitä on ollut varsin paljon ja ne ovat olleet mielestäni hyvin valittuja ja tärkeitä. Juhlia, viikkotapaamisia ja vierailuja käsitellään kirjan loppuosassa.

Toivon, että kirja antaa kuvan klubin monipuolisesta työstä paikkakunnan ja maailman ihmisten parhaaksi. Uskon, että se avaa, myös niille, jotka eivät ole rotareja, kuvan klubilaisten pyyteettömästä työstä ihmisten paremman tulevaisuuden puolesta.

Toivotan klubille mitä parhainta menestystä vuosisadan toiselle puoliskolle!

Alastarolla 1.7.2022

Jukka Korvenpää
tietokirjailija

ROTARYJÄRJESTÖ

Neljä miestä kokoontui Chigagossa 23.7.1905 asianajaja Paul P. Harrisin johdolla perustamaan Rotaryjärjestöä. Kaikki miehet olivat tulleet Chigagoon harjoittamaan liiketoimintaa ja tunsivat tarvetta löytää ystäviä niiden tilalle, joihin yhteys oli muuton johdosta katkennut.

Tämän vuoksi järjestön tarkoitukseksi tuli luoda kontakteja ja mahdollisuuksia oppia tuntemaan eri alojen ammatinharjoittajia. Kantavana ajatuksena oli ja on tänä päivänäkin neljän kysymyksen koe. Onko tämä totta? Onko tämä oikeudenmukaista kaikkia asianosaisia kohtaan? Luoko tämä hyvää tahtoa ja parantaako tämä ystävyyssuhteita? Onko tämä kaikkien osapuolten edun mukaista?

Ajatus siitä, että eri ammatinharjoittajat pitivät yhteyttä oppien, avustaen vähempiosaisia ja luoden ystävyysverkostoja kiinnosti kovasti. Klubeja perustettiin runsaasti Yhdysvalloissa ja myös muualla ympäri maailmaa. Toiminnan kasvaessa Rotaryjärjestöstä kehittyi kansainvälinen palvelujärjestö, joka toimii Rotaryklubien kautta.

Rotary Internationaliin kuuluu tällä hetkellä noin 1.2 miljoonaa jäsentä, miehiä ja naisia, noin 34 000 klubissa ja yli 200 maassa ja itsehallintoalueella. Suomen ensimmäinen klubi perustettiin Helsinkiin 1. joulukuuta 1926. Suomessa toimii 293 klubia. Jäsenet muodostavat maankattavan ja myös kansainvälisen verkoston. Jäseniksi otetaan hyvämaineisia kansalaisia, joilla on johtava asema omassa ammattikunnassaan.

Järjestön tunnuslause on *Palvelu itsekkyyden edelle*. Tavoitteena on vaalia palvelemisen ihannetta kaiken arvossapidetyn yrittäjyyden perustana. Tähän pyritään: 1. edistämällä tuttavuussuhteiden syntymistä ja siten luomalla tilaisuuksia palvelemiseen, 2. vaalimalla liike- ja ammattimoraalia ja arvostamalla kaikkea hyödyllistä työtä sekä opastamalla jokaista rotaria näkemään oman ammattinsa tilaisuutena palvella yhteiskuntaa, 3. innostamalla jokaista rotaria toteuttamaan palvelemisen ihannetta yksityiselämässään, ammatissaan ja yhteiskunnan jäsenenä, 4. edistämällä kansojen välistä yhteisymmärrystä, hyvää tahtoa ja rauhaa palvelemisen ihanteen yhdistämien työn ja toiminnan ihmisten välisen ystävyyden avulla. Rotarytyön kärkiteemat ovat taistelu sairauksia vastaan, äiti ja lapsi- ohjelma, koulutus ja lukutaito, puhdas vesi ja sanitaatio, ympäristöstä huolehtiminen, kehittää paikallista ekonomiaa, köyhyyden poistaminen ja rauhan edistäminen.

The Rotary foundation / Rotarysäätiö

Paavo Mäkimattila kirjoittaa: *”Rotarysäätiö on Rotarien tärkein rahoituksen työkalu. Säätiö perustettiin jo vuonna 1917 lahjoitus-*

Paavo Mäkimattila

varoilla. Tänä päivänä se on ehdottomasti arvostetuin, suurimpiin ja iäkkäimpiin kuuluva hyväntekeväisyyteen keskittyvä säätiö.

Säätiön tehtävänä on kerätä varoja Rotary-järjestön käyttöön sen toteuttaessa kehittämiskohteitaan. Varoja säätiö kerää monipuolisten ohjelmien avulla, mutta myös Rotaryklubien jäsenten vuosittain maksettavan vuosimaksun yhteydessä. Lipaskeräys on myös mahdollista.

Rotaryklubien hankkeet ja avustuskohteet voivat olla missä päin maailmaa tahansa. Kohde voi olla myös klubin omalla alueella, kuten lisääntyvästi nykyisin onkin. Näin saadaan varoja jäämään lähiseuduille. Alastaron Rotaryklubi on hakenut ja saanut säätiön apurahaa toimintaansa ainakin Muistikuvia Alastaron Raitilta- kirjaan ja Puolaan suunnattuun rokotuskampanjaan kohdunkaulan syöpää vastaan.

Klubissa säätiön asioihin perehtyy säätiöasiamies. Alastaron Rotaryklubissa tehtävää on hoitanut rotari Jouko Tirri.

ROTARYSÄÄTIÖN KOHDENTAMISALUEET
Kaikkien globaalilla apurahalla rahoitettavien toimien on liityttävä yhteen tai useampaan kohdentamisalueeseen.

RAUHAN RAKENTAMINEN JA KONFLIKTIEN EHKÄISY
Säätiö kouluttaa ja tukee sellaisten henkilöiden opintoja, joita kiinnostaa ura rauhan sovittelussa. Rotarien seitsemästä rauhan yliopistosta lähin sijaitsee Upsalassa Ruotsissa.

SAIRAUDEN EHKÄISY JA HOITO
Säätiön tehtävänä on parantaa paikallisen sairaanhoitohenkilökunnan tehokkuutta ja osaamista sekä tukea ja vahvistaa ennalta ehkäiseviä ohjelmia.

VESI, SANITAATIO JA HYGIENIA
Säätiö edistää puhtaan veden saatavuutta ja parantaa jätehuoltoa sekä hygieniaa. Se tukee tavoitteitaan, jotka lisäävät tietoisuutta puhtaan veden ja hygienian eduista.

ÄIDIN JA LAPSEN TERVEYS
Säätiö pyrkii vähentämään alle viisivuotiaiden lasten kuolleisuutta ja sairastuvuutta.

PERUSKOULUTUS SEKÄ LUKU- JA KIRJOITUSTAITO
Säätiö tukee tavoitteita, jotka vahvistavat yhteiskunnan kykyä antaa kaikille kansalaisille peruskoulusta luku- ja kirjoitustaito.

YHTEISÖN TALOUDELLINEN KEHITTYMINEN
Säätiö pyrkii kehittämään yrittäjien, päättäjien ja paikallisjärjestöjen kykyä tukea taloudellista kehitystä köyhissä maissa.”

PRESIDENTIN TERVEHDYS

Arvoisa lukija,

Alastaron Rotaryklubi 1970-2022, yhteisöllisyyttä ja yhteistoimintaa

Alastaron Rotaryklubi kuuluu maailmanlaajuiseen järjestöön. Tämä järjestö on toiminnan ihmisten maailmanlaajuinen verkosto.

Rotaryt ovat epäuskonnollinen ja epäpoliittinen, maailman tehokkaimmin toimiva hyvänteke-väisyysjärjestö.

Se on ainutlaatuinen kansallinen ja kansainvälinen yhteisö. Sen hankerahoitus on parasta, mitä rotaryliikkeellä on jokaiselle jäsenelleen tarjota. Maailmanlaajuisesti Rotaryyn kuuluu noin 540 piiriä, joissa toimii 1.2 miljoonaa rotarya. Suomen viidessä piirissä on lähes 9 000 jäsentä. Klubit ja yksittäiset rotarit ovat Rotaryn tärkeimmät perusyksiköt. Rotary kokoaa yhteen yhteiskunnallisia vaikuttajia ja alansa asiantuntijoita kaikista kulttuureista ja ammateista. Jos haluat verkostoitua ja käyttää osaamistasi hyvän tekemiseen, niin Alastaron Rotaryklubi on sinua varten.

Rotaryn visio

Yhdessä näemme maailman, jossa ihmiset liittyvät yhteen ja tarttuvat toimeen kestävän muutoksen luomiseksi kaikkialla maailmassa, yhteisöissään ja itsessään.

Rotaryn ideologia

Rotary on palvelujärjestö, jonka tunnuslause on Palvelu itsekkyyden edelle (Service above self). Edellä oleva teksti myötäilee 2022-2023 toimintasuunnitelmaa.

Vuodet 2022-2023 tullaan muistamaan pandemian ja sen jatkeena olevan julman Venäjän hyökkäyssodan vaikutuksista Ukrainaan. Sodan vaikutuksista kärsivälle kansalle on Rotaryn auttava käsi ulottunut kärsivän kansakunnan avuksi. Alastaron Rotaryklubi on Suomen Rotaryn ensimmäisiä klubeja, joilta apua annettiin heti sodan alettua.

Kirjaa Alastaron Rotaryklubin historia ”50 vuotta Rotaryklubin toimintaa Alastarolla” varten perustettiin työryhmä selvittämään kokousmuistioita ja tapahtumia. Kuvia ja tekstejä kerättiin ja esimuokattiin tietokirjailija Jukka Korvenpään käyttöön. Tuota kirjan materiaalia kerättiin Covid-19 viruspandemian saattelemana uskoen parempaan tulevaisuuteen. Tuon valmistelun tarkoitus oli helpottaa tekstin tuottamista ja valmista syntyi, joko siitä johtuen tai siitä huolimatta.

Kun ajattelee tuota laajaa materiaalia, mitä käytiin lävitse Alastaron Rotaryklubin toiminnasta 52 vuoden taipaleelta aina perustamisesta asti, mikä tapahtui 22.9.1970, kirjan julkaisemisen hetkeen 22.10.2022, toiminta on ollut iloista, positiivista, eteenpäin katsovaa toimintaa. Alastaron Rotaryklubin jäsenet ovat monessa mukana, mm. toteuttamassa liikunnallisia tapahtumia, joiden arvon ymmärtää vasta, kun isot ikäluo-

kat juoksivat nuoruuttaan takaisin radalla tai kilpailuissa.

Viimeinen iso projekti frisbeegolfrata saatiin aikaan aktiivisten rotarien toimesta sekä ymmärtäväisten tukijoiden avustuksella. Tuon frisbeegolfradan toivomus tuli klubimme naisjäseniltä. Alastaron Rotaryklubin toiminnan edistyksellisyyttä kuvaa myös se, että naisjäsenten mukaanottamista toimintaan ehdotettiin jo 1970-1980 luvun vaihteessa. Nykyisin Alastaron Rotaryklubissa on 29 jäsentä, joista kuusi on naisjäseniä, ja tästä on hyvä jatkaa. Alastarolle perustetun klubin jäsenten määrä oli aluksi 20. He edustivat eri toimialoja, eturivin osaajia ja ammattilaisia. Innostuminen luo onnistumisia, mistä mielihyvin voidaan olla ylpeitä Alastaron Rotaryklubin jäsenten keskuudessa.

Alastaron Rotaryklubi juhlistaa ensimmäistä puolivuosisataansa eri tapahtumin. Koulun aloituskonsertin järjestämme 19.8.2022 ala-asteen koululaisille Aapiskujalla. Tilaisuudessa esiintyy nuoriso-orkesteri Mirka&Luis. Perheliikuntatapahtuma ja liigahölkkä Rotary AL 50 pidetään 27.8.2022. Klubin 50-vuotisjuhla on 22.10.2022, jossa myös julkaistaan historiakirja.

Alastaron Rotaryklubin perustamisen aikaan 1970 on syntynyt keskusteluja eri aiheista, mitkä ovat edelleen ajankohtaisia.

Neljän kysymyksen koe synnytti monta esitelmää:
Onko tämä totta?
Onko tämä oikeudenmukaista kaikkia asianosaisia kohtaan?
Luoko tämä hyvää tahtoa ja parantaako tämä ystävyyssuhteita?
Onko tämä kaikkien osapuolten edun mukaista?

Rotary-teema 2022-2023

Kuvittele maailma, joka ansaitsee parhaamme ja jossa nousemme joka päivä tietäen, että voisimme vaikuttaa.

Emme kuvittele eilistä. Kuvittelemme huomista.

Kuvittele maailmaa ilman poliota.

Kuvittele maailmaa, jossa on puhdasta vettä kaikille.

Kuvittele maailmaa, jossa ei ole sairauksia.

Kuvittele maailmaa, jossa jokainen lapsi oppii lukemaan.

Kuvittele ystävällisyyttä ja toivoa ja rakkautta ja rauhaa.

Ja siksi rakkaat ystävät, teemamme on **”Imagine Rotary”.**

JJ/RI

Ajatuksena

Palvelu itsekkyyden edelle! Olen tänään parempi ihminen kuin eilen!

Hyvää Rotarytoiminnan jatkoa!

Rotarynä kirjoittaja Pertti Saarikallio on ollut vuodesta 1978 ja toiminut mm. Mynämäen klubin presidenttinä, sihteerinä ja IT-vastaavana.

Pertti Saarikallio

ALASTARON KLUBIN PERUSTAMINEN

Klubin perustamiskokous pidettiin Kestikankaan ravintolassa Virttaalla 30. kesäkuuta 1970 klo 16. Paikalla oli 20 kutsun saanutta henkilöä sekä kuusi Loimaan klubin jäsentä ja piirikuvernööri Lagervall. Perustamista olivat edeltäneet monet keskustelut klubin tarpeellisuudesta Alastarolla. Keskusteluja johtivat Loimaan Rotaryklubin veljet. Heidän klubistaan tulikin Alastaron klubin kummiklubi, joka monin eri tavoin avusti alastarolaisia klubin perustamisvaiheessa.

Kokouksen avasi valmistelevan toimikunnan edustajana Gunnar Väisänen, luoden katsauksen perustettavan klubin alkutaipaleeseen sekä rotariuteen yleensä. Veljesaterian aikana vapaa keskustelu rönsyili toverillisesti. Piirikuvernööri Lagervall esitti 1410 rotarypiirin tervehdyksen ja toivotti menestystä alkavalle klubille.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Gunnar Väisänen ja sihteeriksi Tuomo Virtanen. Todettiin, että kutsun saaneista 21:stä jäsenehdokkaasta 20 oli paikalla. Kaikki paikalla olleet lupautuivat yksimielisesti noudattamaan rotaryklubin järjestysmuotoa ja suorittamaan myöhemmin vahvistettavan liittymismaksun. Keskustelun jälkeen päätettiin yksimielisesti perustaa Alastaron Rotaryklubi-niminen yhdistys, jonka toimialueena ovat Alastaron, Vampulan ja Oripään kunnat.

Valittiin tulevaksi toimikaudeksi 1.7.1970 – 30.6.1971 klubin hallitus, joka sai seuraavan kokoonpanon: presidentti Gunnar Väisänen, varapresidentti Esa Kähärä, 1. sihteeri Tuomo Virtanen, 2. sihteeri Pekka Suominen, klubimestari Mauri Uotila ja rahastonhoitaja Ossi Välilä. Samalla todettiin, että klubin hallitukseen kuuluu 1.7.1971 alkaen past-presidentti. Liittymismaksuksi vahvistettiin 60 mk ja vuosimaksuksi 100 mk.

Kokoontumispäiväksi määrättiin tiistai, kokoontumispaikaksi Virttaan Kestikangas ja -ajaksi klo 19.00. Ruokailumaksun suuruudeksi päätettiin 5 mk, josta klubi saa 0.50 mk. Päätettiin periä markka jäseneltä, joka ei ilmoita poisjäämistään klubikokouksesta. Seuraavaksi hyväksyttiin klubin säännöt.

Puheenjohtaja jakoi kullekin vuosikirjat sekä päätti kokouksen kiittäen piirikuvernööriä, Loimaan kummiklubin paikalla ollutta Representative-edustajaa, Loimaan klubin muita edustajia sekä perustetun klubin jäseniä.

Charter-juhla

Klubin perustamisjuhlaa vietettiin 20.11.1970 Loimaan Seurahuoneella. Juhlapäivä aloitettiin klo 15.15 kunniakäynnillä Alastaron sankarihaudalla. Presidentti Gunnar Väisänen piti puheen ja laski klubin seppeleen. Tilaisuus päättyi hiljentymiseen raskaimman uhrin antaneiden muistoksi.

Iltajuhlan aluksi presidentti toivotti juhlaväen tervetulleeksi kerraten lyhyesti klubin syntyhistorian heinäkuusta tähän päivään todeten, että vain vapaan maan vapailla miehillä on mahdollisuus tällaiseenkin juhlatilaisuuteen, jota olemme alkamassa. Puheensa päätteeksi hän kohotti yhteisen

maljan, jonka jälkeen hän kehotti rotariveljiä siirtymään yleisön eteen.

Seuraavaksi ohjelmassa oli past-piirikuvernööri Per-Erik Lagervallin velvoittava puhe tuleville rotareille sekä carterkirjan luovutus. Näin todettiin klubin tulleen hyväksytyksi Rotary Internationalin jäseneksi. Lagervall ja rouva Väisänen ojensivat ja kiinnittivät rintamerkit sekä istuva kuvernööri Tyko Tarponen lausui innoittavia sanoja uusille rotareille. Loimaan kummiklubin presidentti Jaakko Hollo ojensi presidentti Väisäselle presidentin käädyt toivottaen samalla menestystä alkavan klubin toiminnalle. Nuorimman klubin kiertävän puheenjohtajan nuijan ojensi alastarolaisille Kemiönsaaren edustaja rotari Iver. Seuraavana olivat vuorossa onnittelupuheet ja presidentin vastauspuheet niihin.

Musiikin säestyksellä siirryttiin juhlaillallispöytään. Katkarapukeiton nauttimisen jälkeen piirikuvernööri Tyko Tarponen esitti innokkaaseen tapaansa puheen uudelle klubille antaen arvokkaita tietoja periaatteista sekä loi katsauksen rotarien historiaan. Uuden klubin presidentti piti puheen kerraten klubin syntyvaiheita sekä toi esiin rotarien keskeiset velvoitteet ja toiminnan tavoitteet. Paistin jälkeen Loimaan viihdelaulajat esiintyivät toistamiseen teknikko Esko Knaapin johdolla herkistäen näin yleisön mielet. Seuraavana oli vuorossa rotari Tuomo Virtasen puhe naisille. Hän kohotti myös maljan ladyille.

Veli Lagervall toi vieraiden kiitoksen hauskalla tavalla. Ennen pöydistä nousua sai klubi vielä vastaanottaa Loimaan, Punkalaitumen, Huittisten ja Kemiönsaaren klubien viirit. Kiitokset viireistä lausui presidentti Väisänen. Sitten siirryttiin ravintolan yläsaliin kahvin, konjakin ja likööri nauttimiseen. Vapaa seurustelu jatkui vilkkaana jatkuen seuraavan päivän alkuun asti. Osanottajia juhlassa oli yhteensä 36.

Seuraavana päivänä eli 21.11.1970 jatkettiin juhlintaa Ensa ja Mauri Uotilan kodissa Vammalan kartanossa. Aluksi muisteltiin edellisen illan juhlaa. Talo oli järjestänyt hyvät tarjoilut. Veli Esa oli hankkinut musiikkia, jonka tahdissa tanssittiin. Presidentti kutsui veljet muodostelmaan ja ojensi veljille neljän kysymyksen kokeen kortin juhlallisesti. Hän muistutti myös niiden tavoitteiden korkeista vaatimuksista sekä toivoi, että kukin läsnäolija kykenisi niitä mahdollisimman hyvin toteuttamaan ja toisi tämän avulla aatteen tunnetuksi.

Rekisteröidyn yhdistyksen perustaminen

Rotaryklubit olivat alkuaan kaikki Rotary Internationalin jäseniä, mutta lainsäädäntömuutosten vuoksi klubeista piti muodostaa rekisteröityjä yhdistyksiä.

Alastaron osalta yhdistyksen perustava vuosikokous pidettiin Palvelutalo Loimikodissa 8.5.2012. Läsnä olivat Janne Möhkölä, Pekka Levonen, Eija-Liisa Suisto, Petri Aaltonen, Jari Jääskeläinen, Kyösti Pitkäranta, Ari Pääkkönen, Mika Kestilä, Jaakko Kallionpää ja Martti Raikaa.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Janne Möhkölä ja sihteeriksi Pekka Levonen. Kokous päätti yksimielisesti perustaa Alastaron Rotaryklubi r.y:n ja allekirjoitti perustamisasiakirjan. Yhdistykselle vahvistettiin mallisääntöjen mukaiset säännöt. Näin klubi tuli rekisteröidyksi Patentti- ja rekisterihallituksen yhdistysrekisteriin. Lopullinen vahvistus asialle saatiin, kun vuonna 2014 klubille tuli rekisterinumeroksi 212963.

JÄSENET

(Nimiluettelo on kirjan liiteosassa.)

Perustajajäsenet

Perustajajäsenet olivat Haonperä Vihtori, Huhtala Urho, Isotalo Kari, Kähärä Esa, Mikkola Olavi, Mäkimattila Jaakko, Pukkila Unto, Remy Aleksander, Saarinen Risto, Suominen Pekka, Suominen Risto, Suominen Simo, Tavaila Jouko, Tuominen Tauno, Uotila Mauri, Virtanen Tuomo, Vähä-Heikkilä Jorma, Väisänen Gunnar ja Välilä Ossi.

Jäsenten ammattijakauma oli varsin monipuolinen. Maanviljelijöitä ja pankissa työskenteleviä oli kumpiakin kolme. Lääkäreitä, opettajia, kauppiaita ja metsäalalla työskenteleviä oli kutakin ammattiryhmää kaksi. Lisäksi oli yksi sotilas, liikennöitsijä, rakennusurakoitsija ja teknisen alan edustaja. Koko ajan myöhemminkin ammattijakauma on ollut varsin monipuolinen, kun otetaan huomioon paikkakunnan koko.

Muut jäsenet

Kaikkiaan jäseniä on ollut 94. Tosin nimiluettelossa on 96, mutta se johtuu siitä, että kaksi jäsentä on eronnut ja sitten taas liittynyt uudelleen jäseniksi.

Tuomo Virtasen toimesta järjestettiin vuonna 1974 Ladies Night-ilta, jossa mm. keskusteltiin naisten osuudesta klubitoiminnas-

Klubin perustajajäsenet, edessä vas. Mauri Uotila, Esa Kähärä, Gunnar Väisänen, Tuomo Virtanen, Pekka Suominen, kesk. Jorma Vähä-Heikkilä, Vihtori Haonperä, Urho Huhtala, Risto Suominen, Aleksander Remy, Risto Saarinen, Ossi Välilä, Tauno Tuominen, Olavi Mikkola, tak. Jouko Tavaila, Jaakko Mäkimattila, Unto Pukkila, Kari Isotalo ja Simo Suominen

Rotarit Vainio-Kairuksella, vas. Jaakko Mäkimattila, Olavi Koivistoinen, Ari Tuomi, Seppo Mäkinen, Olavi Mikkola, Paavo Mäkimattila, Mauri Uotila, Heimo Rinne, Heikki Rautanen, Pekka Suominen, Jouko Tavaila, Martti Raikaa, Eino Pöllänen ja Olavi Pitkäranta.

sa. Naisten ottaminen klubien jäseniksi ei ollut suinkaan helppo asia. Jaakko Mäkimattila totesi vuonna 2000 Alastaron Rotaryklubi 30 vuotta-julkaisussaan, että asia on edennyt kangerrellen. Hän kysyi, onko se edennyt ollenkaan. Suomessa tabun rikkoi Harjavallan klubi ottaessaan vuonna 1989 kolme naisjäsentä. Harjavallan klubista Topi Simula kävi 28.8.1990 klubilaisille kertomassa naisten jäseneksi ottamisesta. Muutkin klubit ovat valinneet tämän jälkeen jäsenikseen naisia. Monet Alastaron klubiveljet olivat sitä mieltä, että tämä ”ikuisuuskysymys” saisi olla pöydällä vähintään kolmekymmentä vuotta niin

Rotarit Alastaron seurakuntatalolla vuonna 1995 vas. Jaakko Mäkimattila, Kyösti Pitkäranta, Jukka Liukas, Pentti Mykkänen, Ari Tuomi, Ari Ala-Laurinaho, Markku Koho, Eino Pöllänen, Matti Liukas, Olavi Pitkäranta, Olavi Koivistoinen, Petri Aaltonen, Vilho Heinonen, Pekka Suominen, Paavo Mäkimattila, Jouko Tirri, Heikki Rautanen, Jaakko Kallionpää ja Mika Kestilä.

kuin naispappeuskin oli. Aika kypsytti kuitenkin vähitellen näidenkin miesten mielet. Vuonna 2014 klubiin valittiin uusina jäseninä kolme naista eli Sanna Metsänranta, Marianna Pajula ja Eija-Liisa Suisto. Tämän jälkeen on vielä valittu Hannele Lätti, Elisa Rantala, Tarja Heinonen ja Marja-Leena Laitila. Naisille on annettu klubissa hyvin luottoa, sillä presidentteinä ovat toimineet Marianna Pajula, Hannele Lätti ja Elisa Rantala.

Kunniajäsenet

Klubissa on neljä kunniajäsentä. Vuonna 2013 arvon sai Jaakko Mäkimattila, 2014 Martti Raikaa, 2020 Kyösti Pitkäranta ja 2021 Paavo Mäkimattila.

Assistant Guvernor AG

Assistant Guvernor Paavo Mäkimattila kertoo tehtävästään: *”Rotary International on kaikkialla maailmassa toimiva palvelujärjestö. Se toimii maittain ja maaryhmittäin. Suomi on jaettu viiteen Rotarypiiriin. Jokaista johtaa kuvernööri yhdessä johtokunnan kanssa. Piiri on jaettu osiin, joihin kuuluuu useita Rotary klubeja. Alastaron Rotary club kuuluu Rotarypiiriin 1410 ja siellä alue viiteen yhdessä Urjalan, Someron, Forssan, Forssan Sepänhaan ja Loimaan klubien kanssa. Joka alueelle valitaan apulaiskuvernööri. Hänen tehtävänään on avustaa kuvernööriä työssään ja pitää hänet informoituna alueen tapahtumista. AG myös auttaa alueensa klubeja niiden arjessa. Apulaiskuvernööri vierailee klubeissa ainakin kahdesti vuodessa. Tehtäviin kuuluu uusien jäsenten perehdyttämiskoulutuksen järjestäminen. AG on vahvasti mukana tulevien vastuuhenkilöiden valinnassa ja perehdyttämisessä tehtäviinsä. Apulaiskuvernööri pyrkii ennen kaikkea innostamaan klubeja toimimaan. Hänen toimikautensa on kolmivuotinen.*

Oli vuosi 2007 ja aika valita seuraava AG uudelle kolmivuotiskaudelle. Klubeille kerrottiin, että ilmeni vaikeuksia löytää vapaaehtoinen. Tässä vaiheessa kiinnostuin tehtävästä. Soitin Forssaan Erkki Eskelisellе ja kerroin kiinnostukseni. Hän kertoi, että olin myöhässä, koska he olivat jo valinneet apulaiskuvernöörin. Jaakko Kuusinen hoiti tehtävää kolme vuotta. Kun vaihdon aika tuli, he muistivat, mitä oli puhuttu, ja niin avautui apulaiskuvernöörin tehtävä vuosille 2010-2013. Ehdolla oli myös Erik Stenström Somerolta. Hän jatkoi ansiokkaasti tehtävässä jaksoni jälkeen.

Tehtävä on monipuolinen ja kiinnostava. Se antaa paljon sellaista uutta, mihin ei ole mahdollisuutta päästä muuten mukaan. ”

PRESIDENTIT

(Nimiluettelo on kirjan liiteosassa.)

Vuosina 1970-2022 klubin presidenttinä on toiminut yhteensä 43 henkilöä. Klubin ensimmäinen presidentti oli everstiluutnantti Gunnar Väisänen. Hän oli tehtävässä myös klubin toisen toimintavuoden. Muut kaksi kautta presidenttinä olleet ovat Petri Aaltonen, Jaakko Kallionpää, Mika Kestilä, Markku Koho, Pekka Koivisto, Jaakko Mäkimattila, Paavo Mäkimattila, Ari Pääkkönen,

2006. 06.27 vitjojen-vaihto Mikalta Petrille.

Vitjat Paavolta Tuomakselle 2008.06.24.

Vitjat Markulta Kaleville 2012.06.26.

Vitjat Kalevilta Arille v. 2013.

Vitjat Jarilta Mariannalle Kantolassa 2018.06.27.

Vitjat Esalta Mariannalle 2017.06.27.

Vitjojen vaihto Virttaan työväentalolla Jarilta Hannelelle 2019.06.27.

Pertti Saarikallio ja Tuomo Virtanen. Naisia presidenteistä on tähän asti ollut vain kolme. Ensimmäinen nainen oli Marianna Pajula 2017-2018. Tämän jälkeen tehtävää ovat hoitaneet Hannele Lätti ja Elisa Rantala.

Ensimmäisen naispresidentin mietteitä

Klubin ensimmäinen naispresidentti **Marianna Pajula** kertoo otsikolla ”Ensimmäiset naiset liittyivät Alastaron Rotaryklubiin” seuraavaa:*”Suomen rotaryklubien lähes satavuotisessa historiassa naisrotarien taival alkoi vasta 1989, jolloin Harjavallan Rk päätti ottaa kolme ensimmäistä naisjäsentä. Siitä lähtien maamme rotaryklubit ovat yksi toisensa jälkeen avanneet ovensa myös naisille, vaikka toki piirissämme edelleen toimii liki parikymmentä perinteistä ”only-men”-klubia.*

Alastarolla asiasta oli vuosien varrella keskusteltu useaankin otteeseen ja vuonna 2014 tehtiin tuo merkittävä päätös hyväksyä myös naisia jäseniksi. Oma matkani rotarina alkoi samaisena vuonna samanaikaisesti Sanna Metsänrannan ja Eija-Liisa Suiston kanssa. Klubin konkareiden reiluun joukkoon oli mielekästä liittyä, vastasivathan rotaryarvot omaa ajatusmaailmaani ja kumminani toimi entuudestaan tuttu, pitkänlinjan rotary Petri Aaltonen.

Kevätkaudella vuonna 2017 Rotary Leadership Instituten järjestämä vapaaehtoinen RU-valmennusohjelma antoi kattavan kokonaiskuvan Rotaryjärjestöstä ja kun ratas sinä vuonna pyörähti uudelle kierrokselle, sain kunnian tulla valituksi klubin historian ensimmäiseksi naispresidentik-

Klubin ensimmäinen naispresidentti Marianna Pajula

si. Ajatus sopi hyvin, olihan rotaryvuoden 2017-2018 teemana "Make a Difference".

Edellisen presidentin Esa Tiirin siirtäessä perinteikkäät vitjat harteilleni kesäkuussa 2017, minulla ei rehellisyyden nimissä ollut aavistustakaan, mitä kaikkea Suomivuosi toisi tullessaan. Jäsenkyselyn vastausten ja toiveiden pohjalta oli innostavaa koostaa kaudelle monipuolinen klubiohjelma. Rotaryvuoteen sisältyi muun muassa mielenkiintoisia luokite-esitelmiä, vierailijaluentoja ja useita yritystutustumisia sekä lämminhenkisiä avec-tilaisuuksia ja vierailuja puolin ja toisin Loimaan, Huittisten ja Punkalaitumen klubien kanssa. Ilahduttavaa oli jäsenten pyyteetön halu talkoilla paikallisen yhteistyön eteen, josta käytännön esimerkkinä osallistuminen Alastaron itsenäisyyspäiväjuhlan järjestelyihin, keväiset siivoustalkoot Hunnaan kotiseutumuseolla ja silloisen RI presidentti Ian Riseleyn suosituksen mukaiset puiden istutustalkoot Suvilassa.

Aiempien vuosien onnistuneen kirjaprojektimme myötä meillä oli taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa pieniä lahjoituksia niin sotaveteraaneille kuin koululaisillekin sekä niiden lisäksi suunnitella uutta mittavampaa paikallishanketta.

Monista hyvistä kuntalaisilta tulleista ideoista valittiin toteutettavaksi Kirkonkylän koulun lähimaastoon sijoittuva frisbeegolf-rata, joka toteutuessaan toisi iloa kaikenikäisille ja -kuntoisille ulkoilijoille. Rohkean hankkeen, nykyisen Ratas-radan suunnittelu käynnistettiinkin odotettua vauhdikkaammin, kiitos alastarolaisen Mäkelän perheen vankan asiantuntemuksen ja innostuksen.

Päällimmäisenä hienosta ja itselleni antoisasta ja opettavaisesta vuodesta jäi mieleeni se, että Alastaron klubilaisten hyväntuulisessa ja rennossa seurassa ei ole merkitystä, oletko nainen vai mies, keltanokka tai kunniajäsen. Päivääkään en vaihtaisi pois, koska klubimme toiminnassa toteutuu vallan mainiosti rotarymaailman ydinarvot – toveruus, rehellisyys, moninaisuus, palvelu ja johtajuus."

PHF-mitalilla palkitut

Paul Harris Fellow eli PHF-rintamerkki on tunnustus rotaryansioista ja sitä pidetään vain arvokkaimmissa tilaisuuksissa takin vasemmassa kauluskäänteessä rotarymerkin alapuolella. Klubit voivat anoa merkkiä ja se tavallaan maksetaan klubin Rotary-säätiölle antamista varoista, josta kustannetaan maailmanjärjestön projekteja ja kampanjoita maailmalla. Merkin arvo on tuhat USA:n dollaria.

Klubin jäsenistä merkillä on palkittu Olavi Mikkola, Jaakko Mäkimattila, Pekka Suominen, Tuomo Virtanen, Vilho Heinonen, Heikki Rautanen, Martti Raikaa, Olavi Pitkäranta, Matti Liukas, Paavo Mäkimattila, kolme kertaa, Petri Aaltonen, Mika Kestilä, Kyösti Pitkäranta, Jaakko Kallionpää, Kalevi Suvila, Hannele Lätti, kaksi kertaa ja Elisa Rantala. Klubin ulkopuolisista merkin on saanut Jukka Korvenpää klubille kirjoittamiensa kirjojen perusteella.

PROJEKTIT

KANSAINVÄLISET PROJEKTIT

PolioPlus

Paavo Mäkimattila selvittää suurta hanketta: *”Kansainvälisen Rotary-liikkeen suurin ja kunnianhimoisin hanke PolioPlus oli sitä myös Alastaron Rotaryklubille. Hanke käynnistyi rotarien aloitteesta vuonna 1985. Vuodesta 1988 lähtien Rotary International on tehnyt yhteistyötä Maailman terveysjärjestön (WHO), Yhdistyneiden kansakuntien lastenavun (UNICEF) ja USA:n terveysviraston (CDT) kanssa tavoitteena poistaa lopullisesti polio maailmasta. Polio eli lapsihalvaus on ikävä, parantumaton viruksen aiheuttama sairaus. Se leviää epähygienian ja ilmassa leijuvien hiukkasten avulla. Viisikymmenluvulla sairautta esiintyi Suomessa. Virustautina sitä voidaan torjua rokottamalla kaikki ihmiset.*

Tässä oli rotarien paikka. Koko maailman kattava organisaatio oli käytettävissä rokottamaan kansalaisia. Myös taloudellinen apu tuli rotareilta. Joka vuosi jokainen rotari lahjoitti kohtuullisen summan rahaa hankkeelle. Tämä teki PolioPlus-hankkeesta suuremman. Poliosta vapautumisen kehitys vuodesta 1988 vuoteen 2019 oli erinomainen. Kuvatulla ajanjaksolla ilmaantuneiden sairaustapausten määrä laski 350 000 tapauksesta noin kahteenkymmeneen, mutta työ jatkuu vielä.”

Rotary-järjestö on tehnyt yli 40 vuotta omistautunutta ja tuloksellista työtä polion hävittämiseksi, kuten edellä kerrotaan. Rotary-liike on kerännyt ja lahjoittanut 1.9 miljardia dollaria ja lukemattomia vapaaehtoistyötunteja taatakseen immuniteetin poliota vastaan 2.5 miljardille lapselle 122 maassa. Muita suurimpia tukijoita ovat olleet Bill ja Melinda Gatesin Säätiö 3.7 miljardilla, USA

Klubilaisten Polio-keräys on käynnissä 24.10.2012 Loimaan Prismassa, vas. Jaakko Väisänen ja Kalevi Suvila.

3.3 miljardilla ja Intia 1.3 miljardilla. Rotary kerää 50 miljoonaa dollaria vuodessa ja jokaista Rotaryn keräämää dollaria vastaan Bill ja Melinda Gatesin Säätiö lahjoittaa kaksi dollaria.

Taistelu kuitenkin jatkuu. Vuonna 2018 sairastui vielä 33 lasta polioon. Viimeisen muutamien jäljellä olevien tartuntojen estäminen on erittäin vaikeaa, sillä ne esiintyvät maissa, jotka ovat sodan tai konfliktien kourissa. Lisäksi maissa on huono julkinen infrastruktuuri ja paljon erilaisia kulttuurillisia esteitä. Positiivista on se, että taliban-liike on vihdoinkin antanut omilla alueillaan rokotusluvan. Se antaa toivoa, että polio saadaan vihdoinkin kitkettyä kokonaan maailmasta.

Lokakuun 24. päivänä 2022 rotarit haluavat kääntää huomion polioon ja siihen merkittävään työhön, jota he ovat tehneet vuosikymmenien aikana. Alastaron Rotaryklubin seuraava lipaskeräys järjestetään 24.10.2022 klo 15-17 Alastaron keskustassa Salen ja K-Marketin alueella. Toivomme runsasta osanottoa.

Rotaryt kohdunkaulan syöpää vastaan

Paavo Mäkimattila kertoo asiasta seuraavasti: *”Rotaryn tunnuslause on Service Above Self eli suomeksi Palvelu itsekkyyden edelle. Tätä toteutetaan monipuolisen palveluohjelman avulla. Tärkeitä kohteita ovat mm. rauhan edistäminen, taistelu tauteja vastaan, puhtaan veden järjestäminen, äitien ja tyttärien pelastaminen ja koulutuksen tukeminen. Palvelun kohde voi olla missä päin maailmaa tahansa. Palveluiden toteuttamiseksi on luotu rahoitusmalleja, joiden avulla hankkeet saadaan taloudellisesti toteutettua.*

Matching Grant-hanke Puolaan

Puolalainen Rotaryklubi Zamosc oli tehnyt esityksen toteuttaa kohdunkaulansyövän leviämistä vastustavan rokotuskampanjan alueellaan. Tavoite oli rokottaa HPV-virusta vastaan 12-13 vuoden ikäisiä tyttöjä. Samaan hankkeeseen liittyy tiedottamista taudista ja sen luonteesta. Esitys hankkeesta tuli Rotarypiirin johdon kautta tietoomme. Alastaron Rotaryt hakivat palvelukohdetta ja päätyivät vastaanottamaan hankkeen yhdessä Loimaan Rotaryklubin kanssa. Alastaron klubi päätyi ensisijaiseksi kontaktiksi. Hankkeen vastaavaksi nimettiin apulaiskuvernööri Paavo Mäkimattila.

Kohdunkaulansyöpä on naisten yleisimpiä syöpiä. Suomessa se on noin kahdenneksikymmenenneksi yleisin. Puolassa esiintyvyys on Euroopan suurinta. Siellä on alueita, joissa se on todellinen uhka naisten terveydelle. Koko maan alueella tartunnan saa noin 4 000 tyttöä ja heistä menehtyy yli 2 000. Paikalliset rotaryt ovat ottaneet ongelman hoidon käsiinsä. Tämän tyyppisten hankkeiden rahottamiseen käytetään rotarien klubeissa keräämiä varoja. Kokoon saatuun summaan lisätään piirin osuus ja lopuksi Rotary International kasvattaa summaa globaalisti kootuilla varoilla. Meidän hankkeemme keräsi 28 500 USD. Tällä toteutettiin RC Zamoscin toimesta rokotuskampanjaa.”

Tyttö saa Puolassa rokotuksen kohdunkaulan syöpää vastaan.

Ryla-ryhmä, vas. edessä Paavo Mäkimattila.

Group Study Exchange

Paavo Mäkimattila kuvailee Group Study Exchange- toimintaa: *”Eriasteinen koulutus on tärkeä osa rotarytoimintaa. Nuorille suunnatun RYLA:n lisäksi järjestämme ryhmäopintomatkoja vastavuoroisesti kahden rotarypiirin kesken. GSF on tarkoitettu nuorille aikuisille, jo ammatissa oleville tai yrittäjille. Lähetämme ryhmän kohdemaahan, joka taas lähettää ryhmän meille. Kohdemaa vastaa aina kaikista kustannuksista.*

Ryhmä koostuu eri ammatinharjoittajista, joille järjestetään heidän ammatteihinsa sopivaa ohjelmaa. Nämä vaihdot tapahtuvat useamman RC:n voimin yhdessä apulaiskuvernöörin kanssa. Matka kestää neljä viikkoa, joten myös rotarypiirin alue vaihtuu. Alastaron RC oli mukana ainakin kahdessa australialaisessa ja yhdessä Yhdysvalloista tulleessa opintoryhmässä. Heille esiteltiin esimerkiksi Alastaron moottorirata ja laavulla ruokaillen nautittiin suomalaisesta metsästä. Virttaalla ohjelmasta vastasi Alastaron RC:n Tuomas Heilala.”

Youth Exchange Student (YES), Mast-vaihto

Rotarien eräs vaikuttavimmista toiminnoista on kansainvälinen nuorisovaihto.Vuosittain yli 8 000:lle nuorelle maailmassa tarjoutuu mahdollisuus tutustua rotaryjärjestön välityksellä vieraaseen kulttuuriin muutaman viikon, kuukauden tai kokonaisen kouluvuoden ajan vuosivaihdon, kesävaihdon tai kesäleirin muodossa.

Rotaryn nuorisovaihto-ohjelma on turvallinen ja edullinen vaihtoehto. Turvallisuus perustuu ohjelmaan osallistuvien nuorten perusteelliseen koulutukseen sekä vapaaehtoistoimijoista rakentuvaan kotimaasta kohdemaahan ulottuvaan turvaverkkoon. Isäntäperhe ja rotaryklubi eivät saa taloudellista korvausta oppilaan ylläpidosta.

Vuosivaihdossa nuori käy lukuvuoden paikallista koulua kohdemaassa, asuu tyypillisesti kolmessa isäntäperheessä sekä osallistuu isäntäklubin ja rotarypiirin aktiviteetteihin. Vuoden aikana nuori oppii kohdemaan kielen, tutustuu maan kulttuuriin ja tapoihin, solmii elämänmittaisia ystävyyssuhteita isäntäperheiden jäseniin, rotareihin ja ympäri maailmaa toisten vaihto-oppilaiden kanssa. Nuorisovaihdon avulla syntyy usein pitkälle kantavia ystävyyssuhteita isäntäperheiden ja nuorten omien perheiden välillä.

Nuorisovaihdon tavoite on opettaa erilaisuuden ymmärtämistä ja suvaitsevaisuutta sekä kulttuurien moninaisuuden ar-

vostamista. Seuraavassa kohdassa on Alastaron Klubin lähettämien vaihto-oppilaiden muistoja vaihdossaolostaan.

Timo Kaunisto muistelee otsikolla Aavalla preerialla vuonna 1984: *”Kotiudun Porin Prikaatista toukokuun ensimmäisenä perjantaina vuonna 1984. Säädökset tekivät päivästäni kiireisen, sillä siviilissä piti ensin ilmoittautua Loimaan poliisille, saada sieltä valmiiksi hankittu passi ja ajaa Helsinkiin ennen kello neljää. Siellä odotti suurlähetystössä työviisumi Kanadaan. Lensin sinne tuota pikaa opintoihini kuuluvaa vajaa vuoden maatalousharjoittelua varten.*

Manitoban Winnipegissä minua odottikin kentällä Wolfin tilan emäntä Elsa. Olin tilan jo yhdeksäs harjoittelija Helsingin yliopistosta ja toinen Timo. Isäntäväki oli Saksasta Stuttgartin laajenemista 1960-luvun lopulla paennut pariskunta. Neljä hehtaaria asuntotuotantoon kelvollista peltoa vaihtui oikeaan aikaan 500 hehtaarin tiluksiin preerialla noin 90 kilometriä Winnipegistä etelään. Kun maisemanvaihdon perään osui vielä öljykriisin tuoma viljaboomi, kasvoi tila vuokramaineen 1 200 hehtaariin.

Sellainen oli tuleva työmaani. Olin kuuluisan kanadalaisen vehnänviljelyalueen länsilaidalla. Pellot oli preeriaruohojen alta kynnetty viljelyyn vasta satakunta vuotta aiemmin. Ne olivat hietamultaisia, hyvin läpäiseviä, happamuudeltaan neutraaleja ja viljeltiin ojattomina. Mäkiongelmia ei ollut, sillä alue oli tasainen kuin pöydän pinta. Maanmittarin työ oli ollut yksitoikkoista, sillä silmänkantamiin oli maili kertaa maili peruslohkoja. Yhteen sellaiseen sopi noin 254 peltohehtaaria. Peruslohkot jaettiin sitten johdonmukaisesti vain puolikkaisiin, neljänneksiin ja kahdeksasosiin. 32 hehtaaria oli pienin kuvio.

Tilalla kasvoi vehnää, ohraa, rapsia, pellavaa ja silloin ensimmäistä kertaa auringonkukkaa. Harjoittelija tuli kiireiseen kylvöaikaan, joka oli päässyt alkuun. Isäntäväen lisäksi tilalla oli hetken aikaa kiireapuna kanadalainen Brian sekä tilan poika Tommy opintojensa lomassa. Tytär Andrea opiskeli Ottawassa. Minut opetettiin heti ensimmäisenä aamuna kanadalaisen 330 hevosvoiman linkku-Versatilen rattiin. Yöllä oli ollut suomalaiseen tapaan rapsakasti pakkasta, joten käyntiin kone suhautettiin starttipilotilla.

Perässä oli 12 metriä leveä äes, jolla tasailin kevytmuokatut pellot kylvökuntoon. Traktorin koko tuli nopeasti haltuun, karkea vaihdelaatikko tuotti aina sivuääniä vaihtaessa, mutta haastavinta oli suunnis-

Timo Kaunisto kertoo vaihto-oppilasvuodestaan klubin kokouksessa 17.10.2013.

tus. Kun lohkon syrjällä oli mittaa puolitoista kilometriä, oli jostain otettava kiintopiste. Niitä tarjosivat maisemassa vain satunnaiset puhelinmastot, sähkölinjat ja talojen suojapuustot. Metsistä ei näillä seuduilla edes unelmoitu.

Pitkä kylvöaika jatkui viikon hausjaksolla. Kohteena oli 128 hehtaarin auringonkukkapelto, jota virkistin neljän rivin koneella kahteen kertaan. Kun sain urakan valmiiksi, iski seudulle valtava ukkostornado, joka tuhosi naapureiden sadon täysin ja meidänkin tilallamme osia. Helteisen avomaaston myrskyn voimaa on vaikea kuvailla, jos sitä ei itse koe.

Meitä oli lähiseudulla kolme viikkiläistä harjoittelijaa, Henkka ja Jari lisäkseni. Olin vuoden opintojen jälkeen päätynyt inttiin enkä tuntenut heitä etukäteen. Tutustuimme kuitenkin nopeasti ja sidosta vahvisti yhteinen auto. Paikallisten avustuksella ostimme kimppaan erään tilan vanhan kulkupelin, seitsemän metriä pitkän Chrysler New Yorkin. Kyyti oli mahtavaa ja bensa halpaa. Winnipeg tuli niillä viikonloppureissuilla tutuksi. Hieno ja monikulttuurinen maaseutukaupunki. Jari Kurri oli nousemassa NHL:n supertähdeksi, hänet tunnettiin. Kävin yhden länärimatsin katsomassa, jossa juuri Kurri pelasi. Samassa jäähallissa harrastettiin myös Tractor Pullingia, peräkärryvetoa, josta Suomessa ei silloin oltu kuultukaan. Kertanäytös riitti minulle ikiajaksi.

Ennen yhteisen auton hankintaa sain lainata tilan vanhaa Toyota Corollaa. Siinä oli kehno akku ja epeli sammui eräänä iltayönä keskelle preeriaa. Tilanne tuntui tukalalta, matkapuhelimia ei ollut eikä asutusta mailla halmeilla. Pian paikalle ajoi valtava valkoinen Cadillac, jonka kuskilla oli pyhäpaita ja siisti stetson. Herra totesi ongelmani ja käski minun hypätä riisipurkkiini. Astumatta autostaan ulos hän eleettömästi työnsi puskuri puskuria vasten koneeni käyntiin. Preerialla on erämaan laki, ketään ei jätetä.

Matkaa varten olin anonut ja saanut matka-avustuksen Alastaron rotareilta. Otin sen johdosta paikan päällä yhteyttä Winnipegin rotarikerhoon ja kerroin matkastani. He toivottivat minut tervetulleeksi kokoukseensa. Tilaisuus olikin kristallikruunujen alla komea lounashetki. Käytin lyhyen puheenvuoron ja kerroin terveiseni Suomesta. Kanadalaiseen tapaan vastaanotto oli kovin ystävällistä.

Autokimppamme teki viikon kesälomareissun Toronton, Thunder Bayn, Niagaran ja muiden nähtävyyksien kautta Minnesotaan. Tapasimme muitakin suomalaisia harjureita, jotka olivat tulleet paikallisen yliopiston MAST-ohjelmaan jo hieman aikaisemmin. Meille ei kuulunut opintoja omaan jaksoomme, työtä vain.

Syksy olikin sitten viljatilan kiireisintä aikaa. Pian tajusin, miksi viljankuivaamoja ei ollut juuri missään. Elokuun liki 40-asteinen helle kypsytti pellon kuin pellon. Minun tehtäväni oli kaataa karhottajalla vilja esikuivatukseen. Kone oli uusi ja siinä oli toimiva ilmastointi. Se olikin ainoa tapa selvitä kuumuudesta. Isäntä Klaus ajoi noukintapöydällä varustettua puimuria, josta viilennys sakkasi. Hän kesti puoli tuntia paahteessa, sitten paikalle kutsuttiin huoltoauto.

Korjuun jälkeen mantereinen ilmasto alkoi jäähtyä. Pari kuukautta meni peltoja muokatessa, kunnes pakkaset yllättivät. Auringonkukka oli vielä korjaamatta ja se puitiinkin 20 asteen pakkasessa Se olikin vaarallista hommaa, nimittäin renkaille. Puitu sänki oli pakkasessa kuin piikkimatto, jota piti varoa. Talteen tulivat nekin jyvät ja vuosi oli vaikeuksista huolimatta tilalle hyvä. Tutuksi tuli myös kanadalainen satovakuutusjärjestelmä. Ukkosmyrskyn tuhot kuitattiin kärsijöille ja vehnänkin hintaa vakautettiin valtion toimilla. Puhdasta markkinataloutta ei siis harjoitettu maailman parhailla pelloillakaan.

Tilalla asuin konehallin päätyyn tehdyssä asunnossa. Ruokailimme yhdessä ja usein laitoin perheen aamukahvit tulille herätessäni hieman ennen isäntäväkeä. Yhteytemme säilyivät pitkään harjoitteluni

jälkeenkin. Tilan poika Tommy ei toiveista huolimatta viljelyä jatkanut ja nyttemmin tilan omistaja on vaihtunut.Harjoittelun jälkeen kiersimme vielä Amerikan mannerta pari kuukautta ennen kotiinpaluuta.

Mukavia harjoitusmuistoja ei himmennä edes velvollisuuteni hoitaa tilan neljää lämminveristä hevosta, siis ihan käsipelillä. Suhteeni hevosiin ei lämmennyt, mutta kaikki osapuolet selvisivät jaksosta. Mukava olisi vierailla seudulla toistekin. Kanadalaisissa on monikulttuurisesta taustasta huolimatta paljon samaa kuin meissä suomalaisissa. He ovat tottuneet ankaraan säähän ja suureen naapuriin. Jääkiekkokulttuuri on jämäkkää ja sisua arvostavaa. Kanadalaisten koulutustaso on eteläistä naapuriaan parempi ja maailman asiatkin kiinnostavat. Tällaista opin harjurireissullani."

Jarmo Matintalo kertoo otsikolla Minnesota Agricultural Student trainee program 1984: *"Olen kotoisin Vampulan Kukonharjan kylästä. Meillä oli kotona lypsykarjaa ja erilaisten vaiheiden jälkeen päädyin opiskelemaan maataloutta. Kävin Loimaan maaseutuoppilaitoksessa ensimmäisen yli-oppilaille tarkoitetun viljelijälinjan armeijan jälkeen 1981-1982. Vuonna 1983 pääsin opiskelemaan Maatalous-metsätieteelliseen tiedekuntaan Helsingin yliopistoon. Siihen aikaan koulutusohjelmaan kuului seitsemän kuukauden maatilaharjoittelu. Opiskelijoita kannustettiin lähtemään myös ulkomaille osaamista kartuttamaan ja tarjolla oli monia vaihtoehtoja. Eräs vaihto-ohjelma oli tämä Mast-vaihto Minnesotan yliopistossa St. Paulin kaupungissa. Sinne lähtevillä piti olla jo hyvä kokemus maatalouden töistä. Pääsin mukaan sinne valitun kymmenen hengen ryhmään.*

Ennen harjoitteluun lähtöä piti kerätä matkakassaa ja sain loistavan vinkin kysyä Alastaron rotaryklubin stipendiä. Enoni Vilho Heinonen oli klubin jäsenenä ja sitä kautta sain toimitettua hakemuksen käsittelyyn. Yllätykseksi sainkin todella merkittävän stipendin, jonka avulla matkustaminen pitkin Amerikan mannerta tuli mahdolliseksi. Vilhon kanssa muisteltiin asiaa vielä muutama vuosi sitten.

Mast-ohjelmaan kuului maatilalla harjoittelu, jonka tein Pohjois-Dakotassa John Emslien tilalla McCannan pienessä kaupungissa. Tilalla oli viljeltyä noin 450 hehtaaria ja minä isännän sekä kahden osa-aikaisen traktorikuskin kanssa teimme kaikki peltotyöt.Tila oli monipuolinen kasvinviljelytila ja siellä oli myös pieni 45 emolehmän lihakarja. Viljelyssä oli vehnää, ohraa, maissia, auringonkukkaa, soijapapua, Pinto ja Kidney papuja, sekä alfa alfaa eli sinimailasta, ja maissisäilörehua karjan rehuksi. Emolehmille oli vielä toistasataa hehtaaria oleva laidun pienen joen laaksossa. Menin harjoitteluun maaliskuun puolivälissä ja se loppui marraskuulla. Sain erittäin hyvän kokemuksen eri peltoviljelytöihin ja parhaana päivänä kylvin 38 hehtaaria vehnää. Viljelykoneet olivat siis selvästi suurempia ja teknologia edellä Suomea yli kymmenen vuotta. Omalta osaltani toin tilalle nautojen hoidon kokemusta, jota tarvittiin, kun eläimiä piti lääkitä ja käsitellä.

Harjoittelijalla piti olla tietenkin auto ja sellaisen sain Gran Forksin autodiileriltä. Oldsmobile 98 mallissa oli 7.2 litran V6 moottori ja kulutus 16-22 litraa satasella. Onneksi bensalaskun jakajiksi löytyi loma-

Jarmo Matintalolla oli komea Oldsmobile käytössään Yhdysvalloissa.

reissulla 3-6 muuta opiskelukaveria. Ajoimme mm. Floridaan 3 200 kilometriä kahdessa vuorokaudessa. Gallona Regular bensaa maksoi dollarin kahta puolta. Matkoja tuli myös yliopiston järjestämille kesäkursseille sekä kesälomalla itärannikolle, jossa kertyi 4 500 kilometriä kahdessa viikossa. Auto on kyllä amerikkalaisen elintavan perustarvike, sillä jos vaikkapa lenkkeilin maatilan lähiteillä, kaikki ohikulkijat pysäyttivät autonsa ja halusivat auttaa juoksijaa, jolta auto on ilmeisesti mennyt rikki jossain lähimailla. Myös toisen kesän lomamatkat olivat pitkiä ja kaiken kaikkiaan ehdin käydä 42 eri osavaltion alueella. Sille kesälle sattui mukava tapaaminen, kun kansainvälisten opiskelijoiden tapaamisessa näin seuraavan vuoden harjoitteluun tulevan Timo Kauniston jossain keskilännessä. Timon kanssa oli jo opiskeltu Loimaan maaseutuoppilaitoksessa samalla kurssilla ja matka jatkui yliopistossakin.

Vaihto-ohjelmaan kuului talvella 1984 kolmen kuukauden opiskelujakso St. Paulin kampuksella. Sitä varten vuokrasimme saksalaisten ja ruotsalaisten kavereiden kanssa asunnon ja aloimme käydä luennoilla. Kielen oppiminen oli aivan huipussaan, kun luentojen kuuntelun lisäksi puhuimme kansainvälisten opiskelijoiden kanssa ja opin mm. Australian, Saksan, Ranskan, Englannin, Hollannin ja Tanskan murteilla lausuttua englantia. Opiskelin kasvinviljelyä, taloutta, ATK:ta ja teinpä jopa viikon mittaisen keinosiemennyskurssin, jonka perusteella olisin voinut alkaa tilasiementäjäksi ilman sen kummempaa harjoittelua. Minnesotassa asuessani kävin luovuttamassa Alastaron Rotary klubin viirin paikalliselle klubille, pidin pienen esitelmän opiskelustani ja sain viirin Alastarolle vietäväksi. Alastarolla puolestaan pidin kattavan esitelmän kokemuksistani harjoittelumatkallani.

Vaihto-ohjelman päätyttyä päädyimme vielä kevääksi 1984 töihin Kaliforniaan, jossa työskentelin Sacramenton laaksossa riisitilalla maanmuokkaushommissa ja lopulta kuusi viikkoa puintifirmalla Brawleyssä, Meksikon rajan lähellä Imperial Valleyn laajoilla pelloilla. Kalifornian rento elämäntapa ja loistavan lämpimät säät olivat kokemus sinänsä, vaikka puintihommissa 42 asteen kuumuus olikin melkein liikaa. Ilmastoitu hytti puimurissa oli välttämättömyys. Töiden päätyttyä Kaliforniassa pakkasimme auton ja ajoimme eteläistä reittiä Dallasiin, poikkesimme Soutfork rancilla ja matkalla kaikissa nähtävyyksissä pitkin keskilänttä ja kohti New Yorkia. Matka kesti kaiken kaikkiaan 16 kuukautta.

Rotary Klubin stipendi vaikutti merkittävästi koko elämäni parhaimpaan jaksoon kansainvälisessä vaihto-ohjelmassa. Se mahdollisti matkustelun ristiin rastiin pitkin USA:sta Kanadaa ja jopa Meksikoa myöten sekä Minnesotan opiskelujakson asumisen. On hienoa, että nuorilla on mahdollisuus edelleen tällaisiin kokemuksiin ja maailmankatsomuksen laajentamiseen. Rotarit tekevät merkittävää työtä.

Työurani pääosin kului Keski-Pohjanmaalla Kannuksessa ja Kokkolassa. Tulin valituksi sinne kasvituotannon opettajaksi 1994 ja etenin siitä eri vaiheiden kautta aikuiskoulutusjohtajaksi, rehtoriksi ja kehitysjohtajaksi. Liki 28 vuoden jälkeen jäin varhennetulle eläkkeelle 1.2.2022."

Timo Mäkinen muistelee nuorisovaihtoaikaansa: *"Reissuni oli heinäkuussa 1988 ja kesti viikon. Alusta alkaen matkan järjestelyt olivat kympin arvoiset. Matkan alussa kokoonnuimme Helsinkiin, jossa meille pidettiin infotilaisuus. New Yorkissa Le Guordian lentokentällä ryhmää odotti suomalainen opas. Majoituimme Roosevelt-hotellissa ja ruokailimme kiinalaisessa ravintolassa. Illalla pääsimme katsomaan Chorus Line-esitystä Broadwaylle. Seuraavana päivänä menimme jokilaivalla katsomaan Vapauden patsasta ja sen jälkeen ohjelmassa oli ruokailu ja vapaata aikaa New Yorkin keskustassa. Jatkolento oli JFK lentokentältä Daytoniin, Ohioon, jossa isäntäperheen äiti oli minua vastassa. Viikon aikana tutustuin perheeseen ja kaupunkiin sekä vierailin pai-*

Presidentti Hannele Lätti kiinnittää rotarymerkin klubin uuden jäsenen Timo Mäkisen rintapieleen.

kallisessa Rotary-klubin kokouksessa. Isäntäperheen kanssa kävimme mm. Cincinnatissa huvipuistossa ja baseball-ottelussa.

Pari päivää Suomeen paluuni jälkeen isäntäperheen poika Scott Woodard tuli Suomeen. Hänen kanssaan kävimme mm. ruotsinristeilyllä, pesäpallopelissä, Turussa, Pieksämäellä, Savonlinnassa sekä pelailemassa kavereiden kanssa. Muistaakseni Scott kävi mukanani koulua Loimaan lukiossa kolmena päivänä.

Olen kiitollinen rotareille saamastani apurahasta. Ilman sitä ei matkani olisi ollut mahdollinen. Sain nähdä, että maailmaa on muutakin kuin Loimaan seudun kaltaista metsää ja peltoaukeita. Suosittelen lämpimästi kaikille, joilla vähänkin on mahdollisuutta tehdä samanlainen matka, minkä itsekin pääsin tekemään. Matkat ovat turvallisesti ja ammattitaidolla järjestettyjä ja antavat nuorelle pojalle ja tytölle varmuutta ja upeita kokemuksia."

Satu Saarikallio kertoo kesävaihtoleiristään: *"Osallistuin arkeologia-aiheiselle kesävaihtoleirille vuonna 1990 kesäkuussa, missä oli osallistujia eri Euroopan maista. Minä edustin Suomea ja Alastaron Rotaryklubia. Olin ainoa suomalainen tuossa eurooppalaisten nuorten joukossa. Olin tuolloin 9-luokkalainen ja juuri syksyllä menossa lukioon. Kreikassa ja sen Thessalonikin alueella järjestettiin arkeologisia kaivauksia, mihin osallistuin muiden leiriläisten mukana. Tuo leiri oli noin kuukauden mittainen. Päivisin teimme kaivauksia ja tutustuimme alueen kulttuuriin. Asuimme Rotary-perheissä, jotka hoitivat majoituksen sekä ateriapalvelut. Sain muistoksi kirjan ja pari viiriä, mitkä toimitin klubille.*

Tuo leiri oli minun ensimmäinen ulkomaanmatkani. Jouduin ottamaan sen tosissani englannin kielen opiskelun kannalta, koska leiri oli englannin kielinen ja olin ainoa suomalainen tuolla leirillä.

Sattumalta tänä vuonna olen tehnyt hie-

Vaihto-oppilas Satu Saarikallio isäntäperheen kanssa

Vaihto-oppilaat ovat paikallisen klubin vieraina Kreikan Tessalonikissa.

Tuomas Heilala vaihto-oppilaiden kanssa Virttaan näköalalaavulla v. 2009.

MichelleHaynes.

NicolasMartin.

man yhteistyötä paikallisen Rotaryklubin (Rotary Club of Colac west) kanssa. Minun oppilaani keräsivät rahaa Ukrainaan, kun järjestimme bbq-tapahtuman ja pääsiäismuna-arvauskilpailun. Lahjoitimme rahat Colacin rotarien kautta lähetettäväksi Ukrainan tukemiseksi Venäjän hyökkäyssotaa vastaan. Tuo koululaisten keräämä avustus toimitettiin Rotary Club Colac west avustusjärjestön kautta, koska 97 % summasta menee perille.

Hyvää jatkoa ja menestystä Alastaron Rotaryklubille ja jäsenille!

Terveisiä Australiasta Satu Saarikallio"

Klubin vieraana on vaihto-oppilaita ollut eri maista. Heistä esimerkkinä voidaan mainita yhdysvaltalaiset Michelle Haynes Nicolas Martin, Jeanne Snitgen ja Scott Woodard.

Torin kirkko

Alastaron rotarit ovat avustaneet monin tavoin Torin kirkkoa.

Se sijaitsee Virossa, Pärnujoen rannalla, pienessä Torin kylässä. Se on ainutlaatuinen toisen maailmansodan sotilaiden ja uhrien muistokirkko.

Jo vuonna 1544 perustettu Torin seurakunta on kestänyt monet raskaat koettelemukset ja kirkon ryöstöt, kuten Suuren Pohjansodan aikana, kunnes lähes 50 vuotta kestänyt neuvostomiehitys oli tappaa seurakunnan toiminnan lopullisesti.

Torin viimeinen kirkko valmistui 1854, mutta toisen maailmansodan aikana syksyllä 1944 saksalaiset polttivat sen. Sotien jälkeen kirkkoa yritettiin paikallisen väen toimesta kunnostaa, mutta neuvostovalta kielsi jälleenrakentamisen. Kirkkoa käytettiin jopa jonkin aikaa ampumaratana.

Vapaampien tuulien alkaessa puhaltaa 1980-luvun lopulla perustettiin Torin kihlakunnan muinaismuistoyhdistys ja aloitettiin kirkon jälleenrakennus. Kirkosta haluttiin tehdä toisen maailmansodan uhrien muistokirkko, joksi se nimettiinkin vuona 2001.

Kirkon rakennustyöt etenivät aluksi hitaasti rakennustarvikepulan ja jatkuvan rahaniukkuuden vuoksi. Koska seurakunnassa oli vain 140 maksavaa jäsentä, tulot olivat lä-

Torin kirkko sijaitsee Virossa Pärnujoen rannalla. Kirkon edessä on Alastaron Rotaryklubin hankkimat punagraniittiset nupulakivet.

hes olemattomat. Kirkon remontti ilman ulkopuolista rahoitusta olisi ollut täysin mahdotonta. Töölön seurakunta on Torin Pyhän Yrjön seurakunnan ystävyysseurakunta, joka on säännöllisesti mukana papin palkkauksessa ja kirkon jälleenrakennustyössä.

Myös muuta avustusta Torin kirkko on saanut Suomesta niin yksityisiltä ihmisiltä kuin eri yhteisöiltäkin. Varsinais-Suomen reserviupseeri- ja reserviläispiiri, Loimaan seutukunnan vääpelikerho, Joenperän metsästäjät sekä Turun Autojoukkojen kilta ovat avustaneet kirkkoa, mm. hankkimalla kirkon edustalle kolme lipputankoa. Uusin hanke oli toimittaa kirkolle seurakunnan pyynnöstä 10 000 kg suomalaista punaista graniittista nupulakiveä. Näillä ja seurakunnan omilla harmailla kivillä laatoitettiin kirkon edustan aluetta. Hankkeen kustannusarvio oli 2 500 euroa, josta kuljetuksen osuus 1 000 euroa, minkä Risto Sarkki sai hommattua varsin edulliseksi. Kuljetuksen ottivat hoitaakseen Alastaron Reserviläiset, Alastaron Rotaryklubi ja Loimaan seutukunnan vääpelikerho. Vehmaalta lähtenyttä rekkakuljetusta oli Pärnussa vastassa Turunpuolen hankkeen vastaava Harri Nurmi, joka hankki tarvittavan purkukaluston paikalle ja valvoi purkua. Kirkon avustamiseen liittyy olennaisesti myös matka, jonka Alastaron reserviläiset, Rotaryklubi ja Loimaan seutukunnan vääpelikerho järjestivät Pärnuun ja Torin kirkkoon 5.-8.6.2017. Torin kirkko oli matkan pääkohde, jonka lisäksi tutustuttiin myös Pärnun kaupunkiin, mm. neuvostoaikaisen puoluepäällikön taloon.

Suomipoikien avustaminen

Rotaryklubi on avustanut myös Suomen puolesta JR 200:ssa taistelleita virolaisia

Pärnun "Suomipojille" luovutetaan klubin avustus vuonna 2011.

veteraaneja eli ”Suomipoikia”. Esimerkiksi vuonna 2011 luovutettiin Pärnun Suomipoikien Voitonpäiväjuhlassa ”lääkeraha” kaikille kymmenelle elossa olevalle Suomipojalle.

Klubi osallistui myös vuonna 2010 Forssan klubin vetämään **Kenia-projektiin** raha-avustuksella. Projektin tuotolla hankittiin tietokoneita Kenian koululaisille.

KOTIMAISET PROJEKTIT

Hunnaan kotiseutumuseo

Museo on Alastarolla Vänniläntien varrella vuonna 1776 rakennetussa Hunnaan talossa. Päärakennus on sisustettu 1930-luvun tai vanhemmalla esineistöllä. Pytingissä on

pysyvä esinenäyttely ja entisajan luokkahuoneessa vaihtuva näyttely. Alueelle on myöhemmin pystytetty kaksi aittaa, kammio, luhtirakennus ja savusauna. Konehallissa on perinteisiä maataloustyökaluja ja koneellistuneen maatalouden välineitä. Museota pitää yllä kotiseutuperinnettä vaaliva Alastaro-Seura. Alastaron Rotaryklubi tukee museota talkootyöllä.

Vuosittain klubilaiset ovat osallistuneet useita kertoja vuodessa talkoisiin Hunnaalla. On ollut mm. hoito-, kunnostus- ja polttopuutalkoita. Jo vuonna 1974 klubi osallistui kotiseutumuseon perustamiseen. Erityisistä talkoista mainittakoon vielä ainakin seuraavat. Vuonna 1979 lahjoitettiin ja pystytettiin museolle lipputanko, johon lipun lahjoitti Urho Huhtala. Puun lipputankoon lahjoitti Mauri Uotila sekä nupit ja narun Olavi Pitkäranta. Olavi Mikkolan toimesta tehtiin tangon jalka.

Vuonna 1990 oli vuorossa käymälän rakentaminen. Museon esineistöä oltiin järjestämässä Sami Männistön johdolla 1996. Alastaro-Seuran puheenjohtaja Jaakko Mäkimattila tiedusteli lokakuussa 2000, olisiko rotareilla mahdollisuus talkoilla rakentaa suunniteltu savusauna Hunnaalle. Asia esiteltiin 5.6.2001 Maakuntamuseon johtajalle Juhani Kostetille, amanuenssi Miia Heinilälle ja Alastaron kunnanjohtajalle Matti Tunkkarille. Saunan suunnitteli kunnan raken-

Olavi Pitkäranta, Mauri Uotila, Urho Huhtala, Eero Jääskeläinen Alastaro- Seuran varapuheenjohtaja, Sirkka Seljanko seuran siht.

Urho Huhtala Mauri Uotila Olavi Pitkäranta Eero Jääskeläinen Sirkka Seljanko.

Rotareita huoltamassa lipputankoa, vas. Jaakko Mäkimattila, Petri Aaltonen, Olavi Pitkaranta, Matti Liukas, Jari Jääskeläinen, Simo Tapola, Kyösti Pitkäranta, Heikki Rautanen (tangon takana) Mika Kestilä, Jaakko Kallionpää, Olavi Koivistoinen, Jouko Tirri, Mauri Uotila, Pekka Koivisto ja Olavi Mikkola.

nusmestari Eino Pöllänen. Vanhan talonpoikaissavusaunan piirustukset tehtiin Rekolan talon saunan mallia noudattaen. Lauteille mahtuu 10-12 henkilöä samanaikaisesti. Ensimmäiset talkoot pidettiin 1. heinäkuuta 2001. Talkoita oli vuosittain useita ja niihin osallistui yleensä toistakymmentä miestä. Rotaryklubin jäsenet saunoivat ensimmäisen kerran uudessa savusaunassa 1. kesäkuuta 2003. Keskeinen toimija Hunnaan osalta klubissa on ollut kotiseutuneuvos Jaakko Mäkimattila, jonka ”silmäterä” Hunnaan museo on ollut. Nykyisin museota hoitaa Alastaro-Seuran nykyinen puheenjohtaja Jaakko Väisänen.

Nuorisotilan kunnostus

Syksyllä 1973 kunnan liikunta- ja nuorisosihteeri Heikki Pelli esitti toiveen, että rotarit osallistuisivat nuorisotilan kunnostamiseen. Hanke toteutui ja rotarit suorittivat erilaisia kunnostustöitä, mm. maalausta.

Konsertti CP-lasten hyväksi

Klubi järjesti itsenäisyyspäivänä v. 1974 Alastaron Seurakuntatalolla konsertin CP-lasten hyväksi.

Konsertissa lauloivat rouva Eija Tammivuori ja apulaisjohtaja Veikko Suokunnas. Säestäjänä oli Paula Virtanen ja hän soitti myös pianolla Kesäillan valssin. Mika Virtanen esitti viululla Muisteloita-nimisen sävellyksen. Juhlan tuotto luovutettiin Loimaan Seudun Kehitysvammaisten Tuki ry:lle.

Alastaron Seuraintalon korjaus

Alastaron Urheilijat esitti vuonna 1978 pyynnön, että rotaryt osallistuisivat Alastaron Seuraintalon kunnostustalkoisiin. Tähän suostuttiin, kun todettiin talon historia, sen silloinen käyttö ja kunnostamisen tarpeellisuus.

Rotarien osalta työ koski pääovelle johtavien portaiden kunnostamista. Työ alkoi 13.6. ja päättyi 27.6.1978. Valumassaa käytettiin kahdeksan kuutiota. Talkootyötä tehtiin noin 120 tuntia. Useat liikelaitokset tukivat lahjoituksin hanketta. Klubiveljien puolisot toivat panoksensa talkooiltoihin toimittamalla kotikalja-, voileipä- ja kahvitarjoilua.

Klubi osallistui myös toisen kerran porrastalkoisiin vuonna 1993. Alastaron Seuraintalon kunnostustyöt olivat edenneet hyvin valtiovallan rahoituksen ja muunmuassa työllisyyskurssin avulla. Juhlasali, eteinen ja sosiaalitilat oli saatu todella hienoon kuntoon. Pienempiä kohteita oli hoidettu talkoovoimin. Syksyllä 1993 korkeat ja leveät ulkoportaat saivat uuden ulkomuodon rotarien toimesta.

Alastaron Rotaryklubin silloinen presidentti Ari Tuomi kertoi: *”Tämä rappuhomma kuuluu kai perinteisesti meille. Viisitoista vuotta sitten me valoimme näihin uuden pinnan ja nyt siirrämme, etenkin talvikeleillä hankalan liukkaat portaat tekniikan aikakauden vaatimaan kuntoon.”* Talkootyöllä ja lähikauppojen taloudellisella avulla portaille asennettiin sähköiset lämpövastukset, jotka pitävät portaat sulina kelillä kuin kelillä. Ari Tuomi totesi urakan jälkeen: *”Nyt voivat talon omistavan urheiluseuran puuhamiehet heittää lapionsa ja petkeleensä pois. Tekniikka toimii varmasti ja jokatalvisilta liukastumisilta ainakin näissä portaissa säästytään.”*

Kolmannen kerran Seuraintalon portaita korjattiin vuonna 2010.

Harjureitti-projekti

Klubilaiset suorittivat vuonna 1981 Heikki Pellin johdolla Virttaan harju-reitillä talkoilla mittavia reitin pohjan kunnostustöitä.

Rotarypuisto

Puisto perustettiin vuonna 1988, kun istutettiin 150 visakoivua puistoalueelle Loimikodin läheisyyteen. Taimet lahjoitti Keskusmetsälautakunta Tapio ja ne tulivat Hietikon taimitarhalta. Puuhamiehinä olivat Jouko

Rotaripuiston laattaa ovat kunnostamassa vuonna 2022, vas. Matti Sillanpää, Paavo Mäkimattila, Pekka Levonen, Kyösti Pitkäranta, Jaakko Kallionpää ja Esa Tiiri.

Tavaila ja Alpo Isokallio. Talkoiden jälkeen Alastaron kunta tarjosi talkooväelle kahvit Loimikodissa.

Puistoa kunnostettiin vuonna 1990. Kuolleiden koivujen tilalle istutettiin uudet. Taimet toimitti jälleen Hietikon taimitarha. Nurmeen asetettiin 1.7.2016 laatta, jossa on ratas ja vuosi 1988. Laatan on tehnyt Loimaan Kivi ja sen on lahjoittanut Paavo Mäkimattilan perhe. Myöhemmin Kyösti Pitkäranta hommasi paikalle kiven, johon laatta kiinnitettiin. Vuonna 2022 laatta pestiin.

Vuosina 1995-96 klubi osallistui yhdessä Alastaron Lions Clubin kanssa koivujen istutukseen Virttaan tien varteen Heikki Rautasen tilan tasalle asti.

Klubilaiset pesevät ja maalaavat partiolaisten lipputangon Paralassa 5.4.2011.

Lipputangon hankinta partiolaisille Paralaan

Partiolaiset kertoivat, että heidän majaltaan Paralassa puuttuu lipputanko. Klubi tarttui heti tiedon saatuaan asiaan. Tanko pystytettiin ja luovutettiin partiolaisille 18.4.1989. Klubi on myöhemminkin huolehtinut lipputangosta, mm. se on pesty ja maalattu.

Partiolaiset ovat tulleet kiittämään klubia.

Loimijoki-projekti

Rotary International Maailman presidentti Paulo V. C. Costa kehotti vuonna 1990 rotaryklubeja miettimään, mitä he voisivat tehdä ympäristön hyväksi.

Alastarolla myös päätettiin tehdä asialle jotain. Klubi valitsi ympäristöasiamiehekseen Jouko Tavailan. Toiminnan kohteeksi valittiin Loimijoki. Päätettiin ottaa yhteyttä kaikkiin niihin klubeihin, joiden alueella joki virtaa. Todettiin kaikkien klubien olevan hankkeessa mukana. Asiaa eteenpäin viemään valittiin toimikunta, jossa oli kaksi jäsentä klubia kohti. Toimikuntaan valittiin Forssasta Pentti Jaatinen ja Timo Mela, Sepänhaan klubista Seppo Pulli ja Jouko Sippola, Huittisista Jorma Koskinen ja Tuomas Aholainen, Loimaalta Risto Jaakkola ja Kalevi Hautala sekä Alastarolta Jouko Tavaila ja Paavo Mäkimattila.

Toimikunta päätti kartoittaa Loimijoen tilan ja todeta aluksi pahimmat pilaajat. Toimikunta päätti asian tiedottamiseksi järjestää infotilaisuuden Urpolan kartanossa 28.5.1991. Esitelmöitsijinä olivat limnologi Sirpa Penttilä ja diplomi-insinööri Eija Lehtinen. Paikallisradioon haastattelun teki toimittaja Jukka Korvenpää. Paikalla oli noin 80 henkilöä.

Projektin tehtävänä oli mm. vaikuttaminen kuntiin, ihmisten asenteisiin ja päättäjiin sekä tiedon välittäminen puhumalla, kirjoittamalla ja talkootöillä.

Hautamuistomerkkien luettelointi ja kuvaaminen

Vuonna 1990 klubilaiset suorittivat Alastaron hautausmaan hautamuistomerkkien luetteloinnin ja kuvaamisen. Klubi luovutti seurakunnalle 28.4.1992 diasarjan, jossa on muistomerkkien lisäksi myös kuvia kirkosta, seurakuntatalosta ja pappilasta. Päävastuu projektissa oli Jaakko Mäkimattilalla, joka myös suoritti kuvaamiset.

Kirsti Mäen lausuntailta

Klubi järjesti teemalla Itsenäinen Suomi 75-vuotias lausuntaillan Alastaron kirkossa 26.1.1992. Tilaisuus alkoi virrellä ”Sun kätes Herra voimakkaan”. Lausuntataiteilija Kirsti Mäki esitti 15 isänmaalliseen teemaan sopivaa runoa, mm. runot ”Isänmaa”, ”Pyhä yö”, ”Kaivo”, ”Hyvästi Kirvesmäki” ja ”Suomalainen rukous”. Tilaisuudessa puhui kirkkoherra Heimo Rinne ja se päättyi virteen ”Sinulle kiitos Isä maan ja taivaan”. Urkurina tilaisuudessa toimi kanttori Riikka Jaakkola. Yleisöä oli noin 150.

Kirkkotalkoot

Vuosina 1985-1986 suoritettiin Alastaron kirkossa varsin mittavat korjaukset kirkon sisätiloissa. Jopa penkit irrotettiin ja kunnostettiin kirkon ulkopuolella. Talkoot koskivat varsin laajasti koko pitäjän asukkaita ja yhdistyksiä. Alastaron Rotaryklubi suoritti myös osuutensa, joka oli varsin mittava. Talkoisiin kokoonnuttiin viisi kertaa. Työtunteja tuli yhteensä 140.

Hautakivien oikaisu

Klubilaiset suorittivat vuonna 1996 kaatumisvaarassa olevien hautakivien oikaisua ja kunnostusta. Kiviä oli yli kaksikymmentä. Myös sankarihaudan nimet kullattiin uudelleen.

Suojeluskunnan ja lottien muistolaatta

Klubi otti ohjelmaansa Suomen itsenäisyyden juhlavuonna 1997 muistolaatan hankkimisen suojeluskuntalaisille ja lotille.

Alastaron Suojeluskunta perustettiin elokuussa 1917. Se perustettiin kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi mielivaltaa vastaan. Lotta Svärd- yhdistys syntyi Alastarolle 22.3.1920. Suojeluskunnan yhteyteen perustettiin Sotilaspojat 1.2.1934 ja lottien

Suojeluskunnan ja lottien muistolaatan paljastustilaisuudessa Maamiesseuran talolla Suomen itsenäisyyden juhlavuonna 1997 puhuu Jaakko Mäkimattila, airuina ovat Sirpa ja Jaakko Kallionpää.

paikallisyhdistyksen yhteyteen Pikkulotta-osasto 1.3.1937.

Pronssinen laatta kiinnitettiin Alastaron Maamiesseuran hallussa olevan entisen suojeluskunnan ampumaradan välittömään läheisyyteen luonnonkiveen 8.7.1997.

Kotiseutuneuvos Jaakko Mäkimattila totesi muistolaatan paljastamistilaisuudessa: *”Suojeluskunnasta tuli 25.1.1918 Suomen laillisen hallituksen joukkoja, kun nuori tasavalta tarvitsi lisäjoukkoja poistamaan maasta tänne itsenäisyysjulistuksen jälkeenkin jääneitä venäläisiä sotilaita. Kenttäarmeijan liikekannallepanossa vuonna 1939 astui palvelukseen 65 000 miestä, jotka olivat rauhan aikana suojeluskuntatyön kautta hankkineet tietoa ja taitoa isänmaan puolustamiseksi. Heistä yli 8 000 oli reservin upseereita. Tämä muistolaatta on kiitollisuuden osoitus jokaiselle suojeluskuntalaiselle, miehelle ja naiselle, joista useat jaksoivat yli neljännesvuosisadan ajan pyyteettömästi valmistautua mitä erilaisimpiin tehtäviin Suomen itsenäisyyden ja vapauden säilyttämiseksi.”*

Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan noin 70 juhlavierasta, heidän joukossaan D1410 DG Aaro Hurskainen ja PDG Erkki Oksala.

Partiolaisten teltta

Alastaron Jyväset - partio oli hankkimassa puolijoukkuetelttaa vuonna 2011. Partiolaiset lähestyivät klubia anomuksellaan. Asiaa pidettiin varsin kannatettavana ja avustus myönnettiin.

Alastaron Sotaveteraanien avustaminen

Klubi arvostaa suuresti veteraanisukupolvea. Veteraaneja onkin avustettu mm. talkootyöllä ja raha-avustuksilla. Talkootyöstä mainittakoon mm. sotaveteraani Aarno Hagenbergin saunan kunnostus vuonna 1997. Alastaron Sotaveteraanien 45-vuotisjuhlassa 6.3.2011 klubi muisti yhdistystä rahalahjalla. Myös vuonna 2018 veteraaneja avustettiin. Avustuksen vastaanottajina olivat tällöin Veikko Heikkilä ja Erkki Arkkila.

Alastaron yläasteen saksankielen ryhmän avustus

Alastaron yläasteen valinnaisen saksankielen ryhmä teki vuonna 2011 matkan Saksaan. Rotarit tukivat matkaa stipendillä. Neea Huhtala ja Iina Tunkkari olivat 8.7.2011 kertomassa matkasta ja esittelemässä Berliiniä.

Neea Huhtala ja Iina Tunkkari kertovat klubilaisille 8.7.2011 Saksan matkastaan yleensä ja Berliinistä tarkemmin.

Rotarien lahjoittaman kellon ottaa vastaan 9.4.2013 Loimikodin puolesta johtokunnan puheenjohtaja Heikki Anttila. Luovuttajina ovat Kalevi Suvila ja Ari Pääkkönen.

Muutenkin klubi on jakanut koululaisille ja opiskelijoille stipendejä.

Kellon luovutus Loimikodille

Klubi luovutti Loimikodin kokoustiloihin loimaalaisen rotariveljen Kalevi Hautalan valmistaman kellon.

Ritva Hautala luovutti mieheltään keskeneräiseksi jääneen kellon Loimaan Seudun Sotaveteraanien keppiverstaalle viimeistel-täväksi ehdolla, että valmistuttua kello myydään huutokaupalla ja tuotto käytetään veteraanien kuntoutukseen.

Alastaron rotarit ostivat kellon huutokaupasta. Kello luovutettiin 9.4.2013 Loimikodille kokoustiloihin ripustettavaksi. Loimikodin johtokunnan puolesta lahjan otti vastaan johtokunnan puheenjohtaja Heikki Anttila.

Isänpäivän konsertti

Alastaron Seuraintalolla soivat isänpäivänä 13.11.2016 harmonikat, kun talolle oli saapunut rotarien järjestämään hyväntekeväisyyskonserttiin Ruskon harmonikkakerho ja Auramaan Riihi-Harmonikat.

Konsertin salintäyteinen yleisö Seuraintalolla.

Ahkerat kirjatalkoolaiset työn tuoksinassa.

Solisteina olivat Elina Ukkonen, kaksinkertainen Suomen pelimannimestari sekä Elias Ukkonen, kultaisen harmonikan voittaja vuodelta 2002. Laulusolisteina olivat Olavi Virta-kilpailun 2015 voittanut Juha Simola sekä kupletööri Torsti Hellström.

Konsertissa kuultiin perinteistä harmonikkamusiikkia sota-ajan lauluista nykyajan ralleihin. Tilaisuuden juontajana oli Hannu Määttänen. Väliajalla tarjottiin isänpäivän kunniaksi kakkukahvit.

KIRJAPROJEKTIT

Muistikuvia Alastaron Raitilta, taloja ja tarinoita Loimijoentien varrelta

Ajatus kirjan tekemisestä edellä mainitusta aiheesta virisi Alastaron Rotaryklubissa syksyllä 2014.

Klubi otti yhteyttä kustantaja Arto Pietiläen, joka suositteli Jukka Korvenpäätä kirjan kirjoittajaksi, joka tuli mukaan hankkeeseen helmikuussa 2015. Materiaalia alkoi tulla varsin nopeasti. Erityisen aktiivinen hankinnassa oli Kalevi Suvila. Monia henkilöitä haastateltiin, joista erityisen antoisia olivat Kalevi Suvilan ja apulaisjohtaja Veikko Suokunnaan sekä kirjoittajan ja kotiseutuneuvos Tauno Suomisen väliset keskustelut. Kirjan alussa on lyhyt esittely Rotaryklubista sekä yleistietoja Raitista ja Alastarosta yleensä. Sen jälkeen Raitin nykyiset ja jo hävinneet talot esitellään sekä kerrotaan niihin liittyviä tarinoita. Kirjaan liittyy myös CD-levyllä oleva filmi, jonka kuvasi Willman. Siinä on ilmakuva Raitista sekä musiikkia. Musiikista vastaa Jarmo Polo ja sanoituksesta Jorma K. Mäkinen. Valokuvia saatiin myös runsaasti. Kirjassa niitä on vähän yli 300.

Kirjan julkistamistilaisuus oli Loimikodissa 11.10.2016 ja kirja sai varsin hyvän vastaanoton, siitä otettiinkin lisäpainoksia. Kir-

Kirjan julkistamistilaisuus keräsi runsaan yleisön Loimikotiin 11.10.2016.

ja sai myös huomiota Alastaron ulkopuolella, sillä kansainvälinen Rotary Internationalin maailmanrahasto District Designated Fund eli DDF palkitsi kirjan. Palkintosumma oli huomattava eli 2 200 dollaria. Ojentaessaan palkinnon piirikuvernööri DG eli District governor Pentti Aspila totesi: ”*Rotaryt pyrkivät saamaan yhteiskunnassa hyviä asioita aikaan. Myös Alastaron rotarien kirjahanke rakentaa arvopohjaa ja on esimerkki hyvästä toiminnasta. Paikallisen kulttuurin ja historian nostamista pitää ehdottomasti tukea.*”

Alastaron Osuuskauppa 1905-1970

Ajatuksen kirjan julkaisemisesta esitti Kalevi Suvila. Asia otettin klubilaisten keskuudessa hyvin vastaan edellisen kirjan menestyksen innoittamana. Kirjoittajaksi valittiin Raittikirjan tekijä Jukka Korvenpää. Materiaalia alkoi kertyä nopeasti Kalevi Suvilan keräämänä. Tärkeää oli myös se, että Heli ja Tapio Vuolle luovuttivat hallussaan olevan laajan kaupan arkiston kirjan tekijän käyttöön.

Kirja alkoi vähitellen hahmottua ja kirjailija allekirjoitti käsikirjoituksen valmistuneeksi 13.5.2020. Julkistamistilaisuus oli 6.10.2020 Alastaron Osuuspankilla. Rotary-piirin tervehdyksen tilaisuuteen toi DGE Mikko Lindeman. Kirjan alussa on lyhyt Rotary-liikkeen esittely. Sen jälkeen esitellään elämää Alastarolla 1900-luvun alussa ja osuustoiminta-aatteen tuloa paikkakunnalle. Kirja kertoo ajan kaupan perustamisesta aina sen liittymiseen vuonna 1970 Osuuskauppa Saviseutuun. Kirjassa kerrotaan hallinnosta, henkilökunnasta ja itse kaupanteosta ja sen muutoksesta vuosikymmenten kuluessa. Sivumyymälät on myös esitelty. Muistelot värittävät hyvin tapahtumia. Kuvia kirjaan saatiin noin 180.

Rotareita puoli vuosisataa Alastarolla

Edellä mainittu projekti on tämän kirjan tekeminen. Kirja tulee valmistumaan 22.10.2022. Mainittakoon, että kirjat on lahjoitettu Alastaron kirjastoon, ja niin tehdään myös tämän kolmannen kirjan suhteen.

Videotykin hankinta Loimikotiin

Klubi hankki Loimikotiin videotykin. Sen asennuksen ja koekäytön suorittivat Markku Koho, Kalevi Suvila ja Juha-Matti Isotalo 10.3.2017.

Loimikodin hallituksen puheenjohtaja Heikki Anttila ottaa vastaan klubin lahjoittamaa videotykkiä 10.3.2017.

Markku Koho asentaa videotykkiä paikoilleen.

Rotarit istuttavat metsää 1.6.2018 Suvilan avohakkuu-alueelle.

Puunistutus-projekti

Rotary Internationalin presidentti Riseley antoi kaudelle 2017-2018 jokaiselle rotarylle ympäri maailmaa tehtäväksi istuttaa puun ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Maailmassa se merkitsi reilut 1.25 miljoonaa puuta, joista Suomessa noin 11 000.

Alastaron klubi otti luonnollisesti haasteen vastaan. Rotaryt istuttivat talkoilla noin 1 800 männyntaimea Kalevi Suvilan johdolla hänen hakkuualueelleen 1.6.2018. Piirikuvernööri Erik Stenström oli myös mukana istutuksessa. Hän totesi: *”Tiedän, että puunistutustalkoot ovat menneet hyvin myös muissakin rotarypiireissä. Kasvihuoneilmiöstä ja sitä kautta ilmaston lämpenemisestä puhutaan usein vain ihmisen näkökulmasta. Ihminen on kuitenkin juuri se asiaan syypää ilmaston lämpenemiseen, joten meidän on tekemämme virheet myös korjattava, ei vain ihmiskunnan vaan maapallon itsensä takia.”*

Frisbeegolfrata

Ajatus radan rakentamisesta Alastarolle alkoi muhia vuonna 2017. Klubin presidentti Hannele Lätti kertoo: *”Tulin klubiin vuonna 2017. Totesin esittelypuheessani, että frisbeegolfradalle voisi olla tarvetta. Ideaa alettiin työstää yhdessä paikallisen Mäkelän perheen kanssa. Perheellä oli paljon kokemusta ja tietoa lajista, perheen kuopus Anni esimerkiksi on voittanut neljä Suomen mestaruutta. Radan pääsuunnittelijana toimi parikymppinen Aleksi Mäkelä. Hän teki työn yhdessä isänsä Pertin sekä Sami Salmelan kanssa. Mäkelöiden apu ja asiantuntemus olivat korvaamattomana apuna projektissa.”*

Rataa alettiin rakentaa Saappaanmäen läheisyyteen Alastaron Rotaryklubin ja Mäkelän perheen voimin. Ensimmäiset talkoot pidettiin 20.6.2019. Talkootunteja kertyi yhteensä 800. Aluksi tarvittiin paljon metsänhoidollista työtä, puiden kaatoa ja risukkojen raivaamista ennen kuin päästiin pystyttämään korit ja rakentamaan heittopaikat. Yhteensä talkoita pidettiin 16 kertaa. Sponsoreina oli 20 paikallista yritystä. Jokaiselle väylälle arvottiin nimi sponsoriyritysten joukosta. Radalle syntyi kymmenen väylää, jotka kaikki myytiin yrityksille.

Radan avaus tapahtui 13.10.2019. Avajaisnauhan leikkasivat radan alkuunpanija Hannele Lätti, Länsi-Suomen ja Ahvenanmaan Rotaryklubien piirikuvernööri Heidi Caven sekä Mikko Lindman. Heidi Caven totesi: *”Rata on esimerkki vapaaehtoistyön voimasta. Mitä aktiivisempi on kolmas sektori, sitä onnellisempi kunta tai kylä on. Vapaaehtoistoiminnalla ja talkoilla saadaan*

Ensimmäiset talkoot pidettiin tulevalla frisbeegolfradalla 20.6.2019.

Heittopaikka kuusi on valmistumassa.

Rataa avaamassa 13.10. 2019 vas. apulaispiirikuvernööri Mikko Lindroos, klubin presidentti Hannele Lätti ja piirikuvernööri Heidi Caven.

Jaakko Suvila heittää avajaiskilpailussa väylällä seitsemän.

Piirikuvernööri Heidi Caven pitää avajaispuhetta, taustalla taulut hankkeen tukijoista ja radasta.

Heittopaikkaa tasaamassa ovat vas. Petri Aaltonen, Marianna Pajula, Kyösti Pitkäranta ja Jaakko Kallionpää.

paljon aikaan ja luodaan iloa kuntalaisille." Radan suunnittelija Aleksi Mäkelä kertoi: *"Olen suunnitellut radan siten, että se sopii kaikenikäisille. Tässä on pari pidempää väylää, jotka tarjoavat haasteita myös kokeneemmalle pelaajalle. Tässä on koulut lähellä, joten se sopii myös heidän käyttöönsä. Lajissa ei vaadita nopeutta, joten sen voi suorittaa omassa tahdissaan. Tärkeintä ovat heitot. Tämä on edullinen laji, ja kolmella kiekolla pärjää hyvin tälläkin radalla."* Avajaiskisaan osallistui neljäkymmentä kilpailijaa.

Sydäniskuri Loimikotiin

Loimikoti juhli 3.7.2019 50-vuotista taivaltaan. Alastaron Rotaryklubi pitää Loimikodin toimintaa tärkeänä ja siksi se halusi olla juhlassa tukemassa palvelutalon toimintaa, kuten se on tähänkin asti tehnyt. Klubi hankki yhdessä paikallisen Lions Clubin kanssa Loimikotiin defibrillaattorin eli sydäniskurin. Lahjoituksen otti vastaan Loimikodin johtokunnan puolesta puheenjohtaja Heikki Anttila.

Juhlapuhujana oli tiede- ja kulttuuriministeri Annika Saarikko. Hän totesi: *"On kuitenkin muistettava, että keskiössä olleet isot kansainväliset terveysjätit ovat sittenkin alalla tuore toimija, kun taas yhdistyksillä ja perheyrityksillä on pitkät perinteet vanhustenhuollossa. Lukee lakipapereissa mitä tahansa desimaaleista ja käsipareista, ei ratkaise asiaa, vaan se, että alan toimijat osaavat fiksusti mukautua hoidontarpeen mukaan. Tästä Loimikoti on hyvä esimerkki."*

Yhteisprojekti

Klubi järjesti yhdessä Punkalaitumem klubin kanssa tanssi-iltaman 4.4.1992 Punkalaitumen Vartiolassa. Tahdit takasi Erkki Liikanen orkestereineen. Tilaisuuden tuotto käytettiin sotaveteraanien avustamiseen ja nuorisovaihtoon.

Talkoita

Edellä mainittujen talkoiden lisäksi klubi on osallistunut varsin paljon erilaisiin talkoisiin. Talkoita on ollut mm. Alastaron Moottoriradalla, Alastaro Golfissa, partiolaisten majalla ja monissa konserttitapahtumissa ja urheilukilpailuissa. Usein on suoritettu isoissakin tilaisuuksissa mm. liikenteen valvontaa. Klubilaiset ovat olleet toimitsijoina erilaisissa kisoissa, mm. partiolaisten kisoissa vuonna 2016.

JUHLIA

Klubin puolivuosisataiseen taipaleeseen sisältyy myös perustamisjuhlan lisäksi monia muitakin juhlia, joita seuraavassa käsitellään.

Klubi täytti viisi vuotta

Klubi juhli viiden vuoden toimintaansa vuonna 1975 Hiittenharjulla. Arkistosta ei löytynyt juhlan ohjelmaa eikä päivämäärää. Kuitenkin ensimmäisen presidentin Gunnar Väisäsen onnittelukirje varmistaa asian, että tilaisuus on pidetty.

Gunnar Väisänen kirjoitti: *”Tunnen mielihyvää, että olen saanut olla perustamassa klubia, joka on osoittanut kehittymistä ja kasvanut aikuiseksi. Tavoitteet, jotka olette toiminnallenne asettaneet, ovat olleet realistiset. Tästä on paljon näyttöä. Te voitte tyytyväisin mielin iloita 5-vuotistaipaleenne johdosta ja tehdä uusia ponnistuksia Rotary-liikkeen jalojen periaatteiden hyväksi.”*

10-vuotisjuhla

Juhlaa vietettiin 17.10.1980 ravintola Tarolinnassa. Tilaisuuden ohjelman esitteli Pertti Saarikallio, joka myös lausui tervetuliaissanat. Ohjelmassa oli juhlaillallinen, Alastaron Rotaryklubin historian esittely sekä nuorison musiikkiesityksiä. Tilaisuus päättyi yhteiseen tanssimiseen.

15-vuotisjuhla

Juhla pidettiin 11.10.1985 ja siihen osallistui yhteensä 22 henkeä.

20-vuotisjuhla

Juhlan tervehdyssanat esitti presidentti Paavo Mäkimattila. Piirin tervehdyksen toi piirikuvernööri Heimo Saarinen. Jaakko Mäkimattila esitti historiikin ja luovutti sen klubille. Sitten seurasivat huomionosoitukset. Juhlassa klubia onnittelivat Loimaan klubi viirillä, Punkalaitumen rotaryt rahalahjalla, kuten Alastaron Lions Clubikin. Kukilla juhlijoita muistivat Hanna Huhtala ja Eeva Haonperä. Musiikkia tilaisuudessa esitti nuorten ryhmä opettaja Paula Virtasen johdolla. Juhla-aterian jälkeen aloitettiin tanssi. Juhlayleisöä oli paikalla 39.

25-vuotisjuhla

Neljännesvuosisataista toimintaa juhlittiin Alastaron Maamiesseurantalolla 21.9.1985. Illan ohjelma alkoi presidentti Petri Aaltosen tervehdyssanoilla. Seuraavaksi piirin tervehdyksen toi piirikuvernööri Juhani Jukola. Katsauksen klubin 25-vuotistaipaleeseen oli laatinut Jaakko Mäkimattila. Hän totesi mm., että kokoontumisia on ollut yhteensä noin 1250 kertaa. Lisäksi ohjelmassa oli huomionosoitukset ja juhlaillallinen. Ilta päättyi iloiseen karkeloon tanssin merkeissä. Mainittakoon, että paikalla olivat klubin perustajajäsenet Olavi Mikkola, Jaakko Mäkimattila, Pekka Suominen, Jouko Tavaila ja Mauri Uotila. Klubin ensimmäinen presidentti tervehti kirjein juhlijoita. Klubille luovutettiin myös visakoivuinen kirves kiertopalkinnoksi, joka annetaan vuosittain aktiivisimmalle rotarille. Juhlijoita oli yhteensä 45.

30-vuotisjuhla

Juhlan teemana oli ”Avaa silmät-tartu toimeen”. Kolmeakymmentä vuotta juhli 35 henkeä. Juhlien pitopaikkaa ei löytynyt arkistosta.

40-vuotisjuhla

Neljääkymmentä vuotta juhlittiin Ryötillä 25.9.2010. Juhla alkoi tervetuliaismaljalla ja presidentin puheella. Seuraavana olivat vuorossa huomionosoitukset. Musiikkia esittivät Aleksi ja Sakari Mäkimattila Petri Vainiotalon kanssa. Ruokailun jälkeen oli vapaa sana. Edellämainittu kokoonpano musisoi tämän jälkeen. Tilaisuus päättyi jälkiruokaan.

Presidentti Pekka Koivisto totesi mm. seuraavat asiat: *”Alastaron Rotaryklubi edustaa ns. suurta ikäluokkaa. Klubin perustamisen aikaan neljäkymmentä vuotta sitten oli uusien klubien perustaminen Suomessa vilkkainta. Kotiseutumme ja koko maailma on muuttunut tänä aikana. Yrityksiä on tullut ja mennyt. Kuntapuoli on muuttunut ja myös sen tehtävät. Maailma muuttuu sanotaan, ja niin on hyvä. Rotarytoimintakin on muuttunut, mutta sen varsinainen tavoite pysyy. Päätavoitteena on ollut kotiseutumme hyväksi tehtävä työ. Alastarolla on siinä onnistuttu yleensä ainakin tyydyttävästi, monissa kohdin kiitettävästi ja joskus jopa erinomaisesti. Alastaron klubi jatkaa toimintaansa virkeänä kohti seuraavaa vuosikymmentä päämääränään osallistua omalta pieneltä osaltaan ihmiskunnan elämän laadun parantamiseen.”*

Klubin perustajajäsenet Jaakko Mäkimattila ja Pekka Suominen muistelivat: *”Vaikka kansainvälinen rotaryliike on jo yli satavuotias, sen alkuperäinen periaate toimii. Sitä ohjaavat palveluohjelmat sekä paikallisella että laajemmalla tasolla. Ne kohdistuvat muun muassa terveydenhuollon tarpeisiin, nälän, köyhyyden ja lukutaidottomuuden lieventämiseen ja ympäristövahinkojen korjaamiseen.”*

Apulaispiirikuvernööri Paavo Mäkimattila kertasi rotaryaatteen peruskysymyksiä. Hän toi myös juhlaan piirikuvernööri Rune Eklundin terveiset. Piirikuvernööri terveisissä mainittiin: *”Päätehtävämme on tuottaa hyvää maailmassa, jotta ihmisillä olisi täällä parempi paikka elää. Ystävyys oli alkuperäinen syy rotaryliikkeen perustamiseen. Nyt tiedämme, että tämä ajatus on säily-*

Kyösti Pitkäranta ja Martti Raikaa saavat juhlassa PHF-mitalin. Jakajina toimivat Kalevi Suvila ja Pekka Koivisto. Taustalla ovat musiikkia esittäneet Aleksi ja Sakari Mäkimattila sekä Petri Vainiotalo.

40-vuotisjuhlan yleisöä Ryötillä vuonna 2010. Puhetta pitää klubin presidentti Pekka Koivisto.

nyt elinvoimaisena. Jäsenyys mahdollistaa jatkuvan henkilökohtaisen ja ammatillisen kehittymisen. Palvelumme peruspilarit tukevat ja kannustavat korkeaan eettisyyteen ja kaikkien ammattien kunnioittamiseen."

50-vuotisjuhla

Juhlallisuudet aloitettiin 22.10.2022 klo 13.00 seppeleen laskulla Alastaron sankarihaudoilla.

Varsinainen juhla pidettiin Loimaan Heimolinnassa samana iltana. Se aloitettiin klo 17.00 alkumaljalla. Seuraavaksi tulivat liput sisään. Onnittelujen vastaanoton jälkeen laulettiin Rotary-laulu. Klubin presidentti Pertti Saarikallio toivotti yleisön tervetulleeksi. Tämän jälkeen aloitettiin juhlapäivällinen, jonka siunasi Ari Pääkkönen. Aterian aikana orkesteri soitti taukomusiikkia.

Rotarypiirin 1410 terveiset toi DG Martti Sjölund. Seuraavana olivat vuorossa huomionosoitukset ja mitalien jako. Tämän jälkeen seurattiin huumoria ja naisenergiaa. Klubin historiikin kirjoittaja Jukka Korvenpää esitteli kirjan. Ennen tanssin alkua oli vielä mahdollisuus esittää juhlivalle klubille muita tervehdyksiä.

Klubi juhlisti merkkivuottaan myös tarjoamalla 19.8.2022 nuoriso-orkesteri Mirka&Luisin konsertin Alastaron Kirkonkylän ala-asteelle. Perheet huomioitiin 27.8. perheliikuntatapahtumalla liigahölkkä AL 50. Tarkoitus on antaa keväällä 2023 liikuntastipendi.

Klubin perustajajäsen, kotiseutuneuvos Jaakko Mäkimattila lyö ensimmäisen naulan lippuun avustajana Kalevi Suvila

Ari Pääkkönen siunaa lipun käyttöön, muut henkilöt Sanna Metsänranta ja Jouko Tlrri.

Rotarit kokoontuneina lipun ääreen.

Oma lippu

Klubissa oli herännyt ajatus oman lipun hankkimisesta. Ajatus toteutui, kun 8.12.2015 Loimikodissa oli juhlallinen lipun vihkimistilaisuus. Naulauksessa ensimmäisen naulan löi klubin perustajajäsen Jaakko Mäkimattila.

Lipun vihki käyttöön klubiveli, pastori Ari Pääkkönen. Lippupu-

ALASTARON ROTARY KLUBIN
LIPPUKIRJA

DG Pihlava Olli
Kuvernööri Piiri 1410

AG Stenström Erik
Apulaiskuvernööri

Mäkimattila Jaakko
Kunniajäsen, Charterjäsen

Raikaa Martti
Kunniajäsen

Sinervo Risto
Presidentti Loimaan Rotaryklubi

Salminen Heikki
Kunniajäsen Loimaan Rotaryklubi

Hakamäki Juhani

Heilala Tuomas

Hettula Jari

Jääskeläinen Jari

Kallionpää Jaakko

Kestilä Mika

Koho Markku

Koivisto Pekka

Metsänranta Sanna

Mäkimattila Paavo

Möhkölä Janne

Pitkäranta Kyösti

Pääkkönen Ari

Suisto Eija-Liisa

Suominen Mika

Suvila Kalevi

Tiiri Esa

Tirri Jouko

Korvenpää Jukka
Rotarykirjan kirjoittaja

Uusitalo Kati
Loimaan Lehden päätoimittaja

Levonen Pekka
Presidentti Alastaro RC

heessaan klubin jäsen Eija-Liisa Suisto totesi: *”Klubi pyrkii olemaan avuksi toisille kaikilla tavoilla, joita ystävällinen mieli ja avulias sydän voi keksiä.”* Klubin presidentti Pekka Levonen toi esille puheessaan seuraavaa: *”Maailman historiassa lippu on ollut tuhansien vuosien ajan joukkoja yhdistävä voima. Oma lippu olkoon muistutuksena ja symbolina sille, että Alastarollakin kuulutaan maailmanlaajuiseen Rotary-joukkoon, jonka arvoja ovat palveleminen ja yritteliäisyys. Toivon, että nämä tavoitteet tulivat naulatuiksi entistä lujemmin klubin toimintaan tämän lipun naulauksen myötä.”* Jaakko Mäkimattila kehotti pitämään lippua korkealla. Parhaiten se onnistuu, kun kunnioitetaan järjestön eettisiä ohjeita sekä kodissa että sen ulkopuolella. Tilaisuudessa haastateltiin myös klubin perustajajäsentä Jaakko Mäkimattilaa.

Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan alueen apulaispiirikuvernööri Erik Svenström. Loimaan klubin eli kummiklubin tervehdyksen juhlaan toi Heikki Salminen. Tilaisuuden musiikista vastasivat Toivo ja Viljami Erelä. Naulaustilaisuuteen osallistui yhteensä 39 henkeä.

Itsenäisyyspäivä

Klubin perustamisesta alkaen yksi joulukuun viikkokokous on korvattu itsenäisyyspäivän vietolla. Pitäjän itsenäisyyspäivän juhlallisuuksiin on aina osallistuttu. Klubiveljet ovat osallistuneet sankarihaudalla kunniavartioon sekä Alastarolla että Virttaalla. Vuodesta 2016 klubi on osallistunut omalla lipullaan tilaisuuksiin.

Seuraavassa on kaksi lyhyttä katkelmaa klubiveljien puheista sankarihaudoilla itsenäisyyspäivinä. **Jaakko Mäkimattila** muisteli vuonna 1979: *”Haluan tässä yhteydessä muistella erikoista itsenäisyyspäivää neljäkymmentä vuotta sitten. Talvisota oli alkanut muutamaa päivää aikaisemmin. Rajan asukkaita alettiin nopeasti siirtää sodan jaloista kohti Länsi-Suomea. Ensimmäiset evakuoidut saapuivat Alastarolle itsenäisyyspäivänä 1939. Heille jokaiselle pyrittiin saamaan asunto ja ruokaa. Hyvää tahtoa ja yhteisymmärrystä löytyi, eikä kenenkään tarvinnut jäädä ankaran talven kouriin viluun ja nälkään.*

Omakohtaisesti muistan, miten minun kotiini saapui Karjalan Kannakselta Muolaasta Hiltusia, Närväsiä, Tirkkosia, Uimonen, Oinonen ja Kossi mukanaan pienet kantamukset ja matkan rasitukset.

On paljon puhuttu talvisodan hengestä. Sitä samaa henkeä kansakunta osoitti sotien jälkeen järjestäessään siirtolaiskysymyksen oloissamme ainutlaatuisella tavalla. Evakkotietä kulkenut väestöosamme, vaikka se kaipaakin kotiseuduilleen, on kuitenkin kotiutunut uusille asuinsijoilleen.”

Lippuvartiot Virttaan sankarihaudalla itsenäisyyspäivänä 2017

Lippuvartiot alastaron sankarihaudalla itsenäisyyspäivänä 2018

Kenraali Olli Nepponen puhuu Alastaron sankarihaudalla itsenäisyyspäivänä.

Lippuvartiossa Viittaan sankarihaudalla ovat itsenäisyyspäivänä 2018 vas. Kalevi Suvila, Jari Hettula ja Jaakko Kallionpää.

Liput saapuvat vuoden 2018 itsenäisyysjuhlaan Alastaro-Halliin.

Tiernapojat esiintyivät klubin joulujuhlassa 2011

Vähän pienempien tiernapoikien vuoro oli vuonna 2016.

Presidentti Marianna Pajula puhuu joulujuhlassa Loimikodissa vuonna 2017.

Heikki Rautanen totesi sankarihaudoilla vuonna 1982: *”Kulkiessani rivejänne pitkin luen nimiä, päivämääriä ja taistelupaikkoja. Ajattelen, mikä etuoikeus minulla on nauttia isänmaan suomasta hyvästä, kun se teiltä vaati niin paljon, vaikka antoi niin vähän. Mutta osat vaihtuvat. Kun sata vuotta on kulunut, ei meitä täällä seisovia kukaan muista, mutta teidän haudoillanne kukkivat kukat ja palavat kynttilät. Jos näin ei tapahdu, tiedätte, että vapaa Suomen kansa on kuollut. Siitä Kaikkivaltias isänmaata varjelkoon.”*

Muita juhlia

Ensimmäisiä juhlia oli 28.7.1971 pidetty puistojuhla, johon osallistui 17 henkilöä. Jo vuonna 1971 pidettiin joulujuhla, jossa vieraana oli Oripään kirkkoherra Paavo Kartano. Hän oli useamman kerran puhujana. Myös Alastaron kirkkoherra Heimo Larkovuo osallistui monta kertaa joulujuhliin. Myös Vampulan kirkkoherra Ingren on vieraillut pikkujouluissa. Joulupäivällisiä on ollut mm. Kultaisessa Airissa, Vauhtipyörässä ja Loimikodissa. Niihin osallistui yleensä yli 30 henkeä. Punkalaitumen klubin kanssa oli yhteinen joulujuhla Mommolan Motellissa vuosina 1973 ja 1993. Vuosittain on pidetty vuosijuhlia eri ravintoloissa ja Säkylän upseerikerholla. Lisäksi vuosittaisia presidenttien vitjojen vaihtoja on aina juhlittu.

Loimaan klubin kanssa on ollut yhteisiä illanviettoja mm. Tarolinnassa ja Säkylän Huovinrinteellä, jossa on ollut myös joskus mukana Alastaron Lions Club.

VIIKOTTAISET KOKOUKSET

Kokouspäivä on ollut tiistaisin klo 18-19. Paikka on vuosikymmenten kuluessa vaihdellut, mutta viime vuosina paikkana on ollut Loimikoti. Muita kokouspaikkoja ovat olleet mm. ravintolat Kestikangas ja Tarolinna. Taukoja on pidetty kylvö- ja sadonkorjuun aikoihin. Kaikkiaan puolivuosisadassa kertoja on ollut noin 2 500.

Kokoontumisissa on ollut aina eri alojen asiantuntijoiden esitelmä, joko vierailijan tai klubin jäsenen pitämänä. Tämän jälkeen asiasta on keskusteltu ja esitetty kysymyksiä.

Aiheita on ollut luonnollisesti monenlaisia ja lähes kaikilta elämän alueilta. Seuraavassa on poimintoja eri vuosikymmeniltä. Koulu oli usein esillä 1970-luvulla, koska silloin oltiin siirtymässä peruskoulujärjestelmään. Useissa esitelmissä käsiteltiin myös nuorisoa. Maatalousasiat olivat esillä monissa esitelmissä. Useamman kerran käsiteltiin maanpuolustusta. Huumeongelmaa myös selvitettiin. Alastaron vanhoista valokuvista, terveyskeskuksesta ja hammasproteesin käytöstä varmaan oltiin kiinnostuneita.

Virttaan pohjavedet, Hietikon taimitarha ja Kankaanjärvi sekä moottorirata olivat esitelmien aiheena 1980-luvulla. Uusi kunnantalo myös oli keskustelussa. Maatalouden asiat, mm. katovuosi, olivat useammassa puheenvuorossa luonnollisesti esillä. Verotusta ja säästämistä käsiteltiin useampaan kertaan. Miehinen hyvinvointi oli myös esitelmän kohteena. Kunnan 120-vuotisjuhlasta oli esitys. Vuoden 1956 Alastaron maatalousnäyttely oli esille, kuten pitäjän historia muutenkin. Myös Viron oloista oli esitelmä.

Tavanomaisten paikkakunnan elinkeinoihin ja Alastaron historiaan liittyvien esitelmien lisäksi 1990-luvulla oli paljon kiinnostavia aiheita. Näistä voidaan mainita mm. kouluyhteistyö Oripään kanssa, Alastaron Kaapelitelevision toiminta, Viron olot, juppikulttuuri, maanviljelijöiden suurmielenosoitus, islamin poliittinen voima, EU:n maatalouspolitiikka, internet, vapaussota, Kurkijoen emäpitäjä, EMU-tavoitteet sekä JR 35 jatkosodassa.

Kuntaliitos ja sen tuoma seurakuntaliitos olivat esillä 2000-luvulla. Muita kiinnostuksen kohteita olivat mm. Loimaan autokauppa, Loimaan historia kuvina, Vihreä kolmio, Mannerheimritarit, geokätkentä, Trans-Siperian autotie, venäläisyys Lappeenrannassa, Kolppanan seurakunta ja talkoot Kolppanassa, itäraja, saksalaisuus Suomessa, liito-orava, vankeinhoito, ledi, Venäjän maatalous tänään, itsetoimiva pölynimuri.

Esitelmien aiheet olivat hyvin monipuolisia 2010-luvulla. Niistä voidaan mainita mm. Berliini, energian säästö, nainen rotarina, maastotiedustelu, tietoturva, luontokuvaus, rauhanturvaamistehtävät, Suomen sotahistoria, sukellus, helikopterilennot Grönlannissa, sukututkimus, hygieniapassikoulutus, medialukutaito, jousimetsästys, suomalainen opettajana Arabiemiraateissa, IT-asiaa, koirien hajutyöskentely, Alastaro Circuit, maahanmuuttajat Alastarolla, aurinkoenergia, SOTE-uudistus, huoltovarmuus, kiinalainen filosofia, jätehuolto, suomalainen Viipuri, sovittelumenettely, suurpetohavainnot ja maanpuolustuksen kehitysnäkymät.

Viikkokokoontumisissa on ollut vieraita klubin vieraskirjan mukaan 53 paikkakunnalta. Eniten heitä on ollut Punkalaitumelta ja Loimaalta. Kauempaa on tultu klubin vie-

raaksi mm. Alajärveltä, Elimäeltä, Espoosta, Helsingistä, Janakkalasta, Kangasalta, Keravalta, Lahdesta, Leppävirralta, Lohjalta, Maarianhaminasta, Mikkelistä, Teuvalta, Tikkurilasta ja Ähtäristä.

Ulkomailta vieraita on ollut Australiasta, Kanadasta, Ruotsista, Saksasta, Virosta ja Yhdysvalloista.

Tunnetuimpia vierailijoita

Kansanedustaja Heikki Perho esitelmöi Vauhtipyörässä 8.10.1990 aiheesta ”Maatalous ja Eurooppayhteistyö”.

Erikoislähettiläs Heikki Talvitie vieraili klubin kokouksessa 18.3.2007. Hän on toiminut suurlähettiläänä Belgradissa, Tukholmassa ja Moskovassa. Lisäksi hän on työskennellyt mm. New Yorkissa YK-edustuksessa. Hän oli myös Suomi-Venäjä-seuran puheenjohtajana 2002-2014. Talvitie oli Moskovassa silloin, kun Neuvostoliitto hajosi. Talvitietä pidetään asiantuntijana Venäjän suhteen. Hänen esityksensä teemana oli ”Suuri tuntematon Venäjä”.

Heikki Talvitie käsitteli puheenvuorossaan Venäjä, Suomi, EU teemaa. Hän totesi: *”Usein kysytään, voimmeko enää vaikuttaa omiin asioihimme Venäjän kautta. Vastaan, että voimme. Kun menimme EU:hun, meillä ajateltiin ihan virallisesti, että se on EU, joka hoitaa suhteemme Venäjään. Vaikka kauppasuhteemme on mennyt EU:lle, meillä on äärettömän paljon omia intressejä, jotka pitää hoitaa Venäjän kanssa. Suhteemme naapuriin eivät ole samanlaiset kuin Kekkosen ja osin Koivistonkin aikana. Kekkonen järjesti asiat. Hänellä oli Tehtaankadulla yhteyshenkilö, jolla oli suorat suhteet Kremliin. Muulla lähetystöllä ei ollut mitään osaa näihin neuvotteluihin. Sovitut asiat varmistettiin vuorottaisilla vierailuilla. Näin tapahtui oli sitten kysymys ylimääräisten kananmunien viennistä Neuvostoliittoon tai rekkaparkkien rakentamisesta itärajalle.*

Erikoisesti tällä hetkellä Suomen kannattaa tutustua kaikkiin maailmanpoliittisiin asioihin kunnolla, myös Natoon. Selvää mielestäni on, että ilman sadan prosentin takuita ei pidä luovuttaa alueitamme muiden käyttöön. Olen sitä mieltä, että aluevaatimuksemme Venäjälle vähän vaatimattomampikin höynääminen riittäisi. Vaihtoehtona olisi lupa saada ostaa maa-alueita ja rajaa voisi madaltaa.” Neuvostoliiton romahduksesta Talvitie totesi: *”En koskaan ajatellut, että voisimme ratkaista heidän ongelmansa.”*

Vuonna 2010 EU:n tilintarkastaja Olavi Ala-Nissilä kertoi EU:n taloudellisesta tilasta ja vuonna 2013 talouden haasteista Suomessa ja Euroopassa. Lippuamiraali Bo Österlund selosti samana vuonna energiaturvallisuutta ja huoltovarmuutta.

Ministeri Ilkka Kanerva vieraili viikkotapaamisessa 12.8.2014. Hänen puheenvuoronsa oli aiheesta ”Viime vuosikymmenten iso trendi Euroopassa oli EU:n ja Naton kautta tapahtunut länsilaajeneminen”. Ilkka Kanerva totesi: *”Jokainen toimija pyrkii toimimaan omalta kannaltaan rationaalisesti. On tärkeää tajuta Venäjän toiminnan taustat, vaikka ei niitä hyväksyisikään. Venäjän aikomusten hahmottaminen on tärkeää Ukrainan kriisin ratkaisemiseksi. Venäjä ei tyydy rooliin, joka on sille osoitettu. Venäjä kokee, että on aika palauttaa kunnian päivät. On täysin selvää, että*

Erikoislähettiläs Heikki Talvitie vierailee klubissa esitelmöimässä vuonna 2007.

Ministeri Ilkka Kanerva puhuu EU:sta ja Naton laajenemisesta vuonna 2014.

Lippuamiraali Bo Österlund kävi klubin vieraana useita kertoja pitäen mielenkiintoisia esitelmiä lähinnä Suomen turvallisuuskysymyksistä.

Minna Nenonen selostaa Varsinais-Suomen maanpuolustuspiirin toimintaa 11.2.2020.

jos me emme Suomessa huolehtisi kaikin tavoin omasta turvallisuudestamme, olisimme puutteellisesti varautuneet nykypäivän haasteisiin. Meidän on pakko lisätä omaa puolustusvalmiuttamme, sillä kotipesä on pidettävä kunnossa. Puolustuksesta on aina huolehdittava itse, muttei koskaan yksin. Siksi tarvitsemme lisää kansainvälistä yhteistyötä."

Lippuamiraali Bo Österlund vieraili klubissa 12.4.2016 esitelmöiden aiheesta Suomen kyky turvata meriliikenteen toimivuus. Lippuamiraalin aiheena oli 20.3.2018 tiedustelu ja 5.3.2019 huoltovarmuus.

Kansanedustaja Annika Saarikko kertoi 25.4.2016 Soteuudistuksesta ja muista eduskunnassa esillä olevista asioista.

Minna Nenonen Varsinais-Suomen maanpuolustuspiiristä selosti piirin toimintaa 11.2.2020.

Kansanedustaja Annika Saarikko kertoo 25.4.2015 eduskunnan asioita.

VIERAILUT

Klubilaisten tekemiä vierailuja muihin klubeihin

Ensimmäisen vierailun klubilaiset lienevät tehneet vuonna 1971 Punkalaitumen klubin vieraaksi Yli-Kirran museolle. Tämän jälkeen vierailut Punkalaitumelle ovat jatkuneet lähes vuosittain. Niihin on liittynyt myös yhteisiä kokouksia, joissa osissa on ollut mukana myös Loimaan klubi.

Ensimmäinen vierailu kummiklubiin Loimaalle oli vuonna 1971. Loimaan vieraana on oltu tämän jälkeen usein. Yhteiskokousten aiheina olivat 1990-luvulla mm. kihlakuntauudistus ja metsäteollisuuden näkymät. Loimaan vierailuista voidaan vielä mainita 21.8.2006, jolloin klubien vieraana oli Ville Itälä. Vuonna 1971 käytiin myös Kemiönsaarella ja Huittisissa. Aurassa vierailtiin vuonna 1980.

Forssan klubin kanssa on ollut yhteiskokouksia, varsinkin 2000-luvulla. Forssassa pidettiin 11.8.2008 mm. yhteiskokous Forssan, Loimaan ja Alastaron klubien kesken. Myös Euran ja Someron klubeissa on käyty vierailulla.

Yksittäiset klubilaiset ovat käyneet vieraina muissa klubeissa.

Muiden klubien vierailut Alastarolla

Luonnollisesti Punkalaitumen ja Loimaan klubien vastavierailuja Alastarolle on ollut useita. Niiden yhteydessä mm. punkalaitumelaiset ovat tutustuneet Virttaan moottoririrataan ja Hunnaan kotiseutumuseoon.

Klubin perustamisjuhlassa olivat vieraina Loimaan, Punkalaitumen, Huittisten ja Kemiönsaaren klubit. Someron klubi on ollut vieraana 20.8.2014 tutustuen mm. Hunnaan kotiseutumuseoon. Muistakin klubeista on luonnollisesti käynyt yksittäisiä klubiveljiä alastarolaisten vieraina.

Alastaron klubilaisia vieraina Punkalaitumen Yli-Kirran museolla.

Punkalaitumen klubi vieraana Hunnaalla vuonna 2005. Hunnaata esittelee Jaakko Mäkimattila.

Klubin vierailut yrityksiin

Vuosikymmenten kuluessa klubilaiset ovat tehneet lukemattomia vierailuja Alastaron yrityksiin sekä myös lähiseudulle.

Ensimmäinen vierailu lienee ollut Mauri Uotilan tilalle, joka tehtiin vuonna 1971. Tämän jälkeen on vierailtu monilla alastarolaisilla maatiloilla. Lisäksi lähes kaikki Alastaron yritykset ovat olleet vierailukohteina. Kunnan ulkopuolella on käyty mm. 1970-luvulla Lännen Sokerissa, Fiskars Oy:ssä Loimaalla, Saarioisissa Huittisissa, Valmetissa Loimaalla, Kemira Oy:ssä Harjavallassa, SOK-teollisuudessa. Seuraavalla vuosikymmenellä kohteina olivat SOK Turussa, Karlux Oy, Kalevi Koiviston monialayritys Loimaa, Mellilän Hirsityö, Ahlström Oy Kauttualla, Oras Oy Raumalla, Riihikosken Sähkö, Vihervakka Pöytyällä, Vaketuote, Vallox ja Partek Oy. Helanderin teurastamon lisäksi 1990-luvulla vierailtiin Osuuskauppa Saviseudun maatalouskaupassa, lemmikkieläinten ruokatehtaassa, Loimaan Kivessä ja Viinitila Leppämäessä.

Vierailut vain lisääntyivät 2000-luvulla. Kohteista mainittakoon Uudenkaupungin autotehdas, Loimaan Rautia-Maatalous, Primus paino, Domus Oy, Oripään elementti, Civi-Center, Dinolift, Vilakone Oy, Ribbon, Raunion saha, Dometal, OFA, Loimaan kassa eli YTK, Nahkalinna, Kanteenmaan biokaasulaitos, Loimaan Konehuolto, Karl Filek Oy, Hunajayhtymä, Sportia Loimaa, AKR, Pemamek.

Muita vierailuja ja retkiä

Muita **retkeilykohteita** ovat olleet mm. Virttaan myllylähde, Hunnaan kotiseutumuseo, Huittisten uimahalli, Hietikon taimitarha, Viljo Marttilan puutarha, Virttaan moottorirata, Alastaron yläaste ja Alastaro-Halli, Antti Eklundin metsä, Alastaron metsästysmaja, Alastaron kehitysvammalaitos ja dementiakoti, Oripään ja Vampulan lentokentät, Loimaan putka, Virttaan metsästysmaja, Turun lentoasema, Virttaan mökkikylä, Siemenkeskus, Kanniston Kotieläintila, Alastaron terveyskeskus, Virttaa golf, Mikkolan museo, Loimaan kotiseutumuseo, Risto Rytin syntymäkoti, Loimaan maamieskoulu, Virttaan harju, Loimaan paloasema, Loimaan Ammatti-Instituutti, Loimaan Laukojien ampumarata, Viljo Syrjämän talo, Loimaan Taidetalo, Alpo Jaakolan patsaspuisto, Sarka museo, Tiibetin taiteen museo, Kantolan Luonto- ja Erämatkailu, Euromaster Oy, Krapuranta, eduskunta, venematka Loimijoella, risteily Kojonjoella ja Mälläisten Wanha kauppa. Lisäksi on vierailtu Alastaron pankeissa ja kauppaliikkeissä. Punkalaitumen klubi järjesti alastarolaisille kiertoajelun pitäjällä vuonna 1985.

KUVIA YRITYSVIERAILUILTA

KUVIA YRITYSVIERAILUILTA

KUVIA VIERAILUILTA JA RETKILTÄ

KUVIA VIERAILUILTA JA RETKILTÄ

Teatterimatkoja on tehty ainakin Lahteen, Tampereelle, Pöytyälle, Saloon, Loimaan Kertunmäelle, Turun Samppalinnaan, Loimaan Krekilään ja Helsinkiin. Konserteissa on käyty useamman kerran Turussa. Elokuvissa on käyty Loimaan Kinossa myös muutamia kertoja. Tampereen Tohlopissa oltiin ”Tuttu juttu”- ohjelmassa vuonna 1996 yhdessä Loimaan klubin kanssa.

Saunailtoja on ollut runsaasti klubiveljien mökeillä. Myös eri liikelaitokset ovat saunottaneet rotareita. **Kalastusreissuja tehtiin** Houtskärin Storönsaareen Mikkolan ja Heilalan mökeille 29.-30.9.1990. Matkan järjestäjinä olivat Olli-Pekka Heilala ja Matti Mikkola. Mukana oli edellä mainittujen lisäksi kahdeksan klubivelјeä. Saaliiksi saatiin 11 haukea. **Hiihtopäiviä** on ollut joitakin Virttaalla.

KUVIA KALASTUSREISSULTA

MUITA TAPAHTUMIA JA TOIMINTAA

Sankarihautauksen muistotilaisuus

Tammikuun 14. päivänä 1940 oli Alastaron kirkossa ensimmäinen talvisodan sankarivainajien siunaustilaisuus. Tällöin hautaan siunattiin kymmenen sankarivainajaa. Siunauksen toimitti kirkkoherra Toivo Pakarinen.

Tapahtuman muistotilaisuus pidettiin 14.1.1990 Alastaron kirkossa rotarien järjestämänä. Tilaisuus alkoi Narvan marssilla. Tervehdyssanat esitti maanviljelijä Jaakko Mäkimattila. Rovasti Kalervo Seppänen puhui. Rukouksen ja Herran siunauksen luki kirkkoherra Heimo Rinne. Musiikkiohjelmasta vastasi kanttori Aili Suokunnas ja mieskvartetti Osmo Jaakkola, Pekka ja Kalle Halme sekä Tapani Rasila kanttori Riikka Jaakkolan johdolla. Seppeleenlasku suoritettiin pankinjohtaja Erkki Partasen johdolla.

Kalastusmatka Saarenmaalle

Klubilaiset olivat kalastusreissulla Saarenmaalla 5.-8.10.1985.

Eestin matka

Klubilaiset olivat Eestissä 3.-5.4.1992 Jouko Tavailan järjestämällä matkalla. Ensimmäisenä päivänä tutustuttiin Tallinnan kaupunkiin ja oltiin siellä konsertissa. Seuraavana aamuna siirryttiin Kurgjaan, jossa käytiin C. R. Jakobsonin tilamuseossa. Sitten oli vuorossa Pärnun kaupunki. Päivän aikana oltiin vielä Kilingi-Nomen metsätalousalueella, Otepään suojelualueella, Saaren maalaistalossa ja Viljandin kaupungissa. Viimeisenä päivänä tutustuttiin Tarttoon.

Karjalan matka

Karjalan matka tehtiin 14.9.-17.9.2000. Matkan järjestämisestä vastasi Jouko Tirri. Matka tehtiin Vilho Heinosen, Markku Kohon, Paavo Mäkimattilan ja Jouko Tirrin autoilla. Viipurissa nähtiin mm. Pyöreä torni, Kauppahalli, Viipurin linna, Torkkeli Knuutinpojan patsas, Suomen Pankin entinen konttori, Kämärän asema ja Viipurissa vuonna 1918 teloitettujen punaisten muistomerkki.

Viipurin jälkeen pysähdyttiin Kuolemajärven Huumolan kylään Heli Tirrin isän

kotipaikkaan. Summassa tutustuttiin Suomen valtion pystyttämään muistomerkkiin 204 tuntemattomana haudatun suomalaisen sotilaan muistoksi, korsujen paikkoihin, juoksuhautoihin ja komentokorsuun. Myös Talissa poikettiin. Vuokseen tutustuttiin Äyräpäässä, jossa myös oli kirkon rauniot ja sankarihauta suomalaisten pystyttämine muistomerkkeineen. Matkalla nähtiin myös Vuoksi Kiviniemessä. Tunnelmaa lisäsi, kun kuulimme venäläisen tykistön ammuntaa Perkijärveltä.

Seuraavaksi ajettiin Kurkijoen Vätikön kylään, jossa sijaitsivat Vilho Heinosen ja Jouko Tirrin kesäasunnot. Niissä matkaseurue majoittui. Vätikössä tutustuttiin tsasounaan. Matkaseurue kävi myös Kurkijoen Tervun kylässä, jossa sijaitsivat Tervun hovi ja sen kivinavetta, jossa lienee ollut Suomen ensimmäinen juustola. Ihojärven kylässä oli entinen koulu. Elisenvaaran asemalla myös käytiin. Kurkijoen keskustassa nähtiin Maamiesopiston asuntola, myöhemmin hotelli, kirkon muistoristi, sankarivainajien muistomerkki, koulutilan navetta, vanha hautausmaa ja suomalaisten pystyttämä puuristi sekä Ilmi Tserebovan koti. Ilmi oli ensimmäinen suomalaisten käyttämä tulkki, joka oli tulkkina myös Alastaron yläasteella kurkijokelaisten vierailulla.

Retkeläiset löysivät mm. Tapolan, Heinosen, Laukkasten, joka vielä oli asuttuna, Jääskeläisen ja Kohon talojen paikat. Jouko Tirri ajelutti retkeäisiä myös Laatokalla.

Jaakko Mäkimattila kuvasi retken ja Alastaron Rotaryklubi lahjoitti mittavan kuvasarjan Heli ja Jouko Tirrille kiitokseksi hyvin järjestetystä matkasta.

Liikunta ja urheilu

Pradiacal-**ammunta** oli Loimaan Laukojien ampumaradalla vuonna 2007 ja 2017. Klubikisa pidettiin Loimaan Laukojien radalla elokuussa 2019. Myös Virttaan radalla on harrastettu ammuntaa. **Biljardin** pelaamista ainakin kokeiltiin 14.8.2018. **Keilaaminen** on rotarien uusin liikuntamuoto, joka on aloitettu 2010-luvulla samoin kuin **frisbeegolfikin.** Alastaro **Golfissa** järjestettiin kisat ainakin vuonna 2012. **Lentopalloa** on klubissa harrastettu jo vuosikymmeniä sitten. Vuonna 1992 esimerkiksi oteltiin kaksi kertaa Loimaan klubia vastaan, mutta molemmilla kerroilla loimaalaiset olivat parempia. Vuonna 1995 toistettiin kisa loimaalaisia vastaan. Tulos oli nyt parempi, sillä saatiin kolme voittoa, tasapeli ja kolme häviötä. Rotarien SM-kisoissa Seinäjoella oltiin mukana vuonna 1996. Klubi otti osaa valtakunnalliseen **Loimaan jotokseen** Huovinrinteellä vuonna 2011. **Minigolfiin** tutustuttiin vuonna 2018. **Mölkkyturnaus** pidettiin Hunnaan pihassa ainakin vuosina 2007, 2010 ja 2012. Klubin **onkimestaruuskilpailut** on ollut Loimikodin rannassa vuosittain ainakin 2010-luvun aikana. **Petangue-** pelissä otettiin yhteen useita kertoja Forssan klubin kanssa. Ensimmäinen ottelu lienee ollut vuonna 2009. Viidennen alueen turnaus oli Mustialassa vuosina 2012, 2013, 2014, jolloin Alastaro voitti kisan, 2015, 2017 , 2018 ja 2019. Mukana olivat kaksi Forssan klubia ja Urjalan, Someron, Loimaan ja Alastaron klubit. Klubin puitteissa on pelattu myös viikottain. **Suunnistus** on ollut rotarien harrastuksena. Klubin edustajia on osallistunut myös rotarien SM-kisoihin. Vuonna 2012 pidettiin Kurikassa rotarien VII SM-kisat. Jaakko Kallionpää voitti H70-sarjan ja Kalevi Suvila oli neljäs H60-sarjassa. Seuraavan vuoden kisat pidettiin Alastarolla. Presidentti Kalevi Suvila toivotti kaikki suunnistajat tervetulleiksi kisaamaan Alastarolla. Klubista oli osanottajia myös vuoden 2017 SM-kisoissa. Rotarit osallistuivat vuonna 2012 **UKK-testiin.**

”Matin pytty”

Matin pytty on Loimaan klubijäsenen Matti Vainion idea. Hän lämmitti vuosittain savusaunan ja järjesti erilaisia tehtäviä sisältävän kesäkisan. Matin lopetettua järjestämisen teki Loimaan klubi ratkaisun kiertopalkinnosta. Se annettiin eniten kiinnityksiä olevalle kilpailijalle. Kalevi Suvila sai sen haltuun-

Loimaan presidentti Leena-Maija Pärssinen luovuttaa pytyn Kalevi Suvilalle.

sa ja laittoi edelleen kisailtavaksi Alastarolla, Punkalaitumella ja Loimaalla järjestettäviin savusaunailtoihin. Tänä vuonna 2022 kisa järjestettiin Loimaan Veteraanituvalla savusaunoineen. Kalevi Suvila voitti jälleen kisan ja sai pytyn taas vuodeksi haltuunsa.

Rotary-ralli

Ralli on rotary Erik Stenströmin vuosittain järjestämä kokoontumistapahtuma vanhoille autoille, harrasteautoille ja myös aivan tavallisille autoille.

Alastaron rotareita on osallistunut eri vuosina tapahtumaan. Esimerkiksi vuonna 2017 ralli alkoi Alastaron moottoriradalta Jarno Saarisentieltä. Autot pysähtyivät Loimaan torilla Rompe-päivään pariksi tunniksi ja jatkoivat illemmalla Somero-päivän rekvisiitaksi. Seuraavana vuonna reitti oli lähes sama. Vuoden 2019 ralli oli elokuussa. Vuonna 2020 ralli tuli suoraan Somerolta eikä Alastaron suunnasta tultu ryhmänä. Vuosi 2021 vei autot Laitilaan. Alastarolta osallistuivat Kalevi Suvila Ford Taunuksella, Paavo Mäkimattila MG MGF-Roadsterilla ja Jari Hettula moottoripyörällä.

Muuta toimintaa

Klubi tarjosi Loimikodin asukkaille **nukketeatteri-esityksen** 5.6.2017. Klubilaiset olivat **koristelemassa** joulukuusta Heimolinnassa ainakin vuosina 1997 ja 2018. Klubilla on ollut palveluvuoro Rotarien kirkkopyhänä Alastaron kirkossa **tekstinlukijoina** 2000-luvun alusta alkaen. Klubilaiset ovat myös avustaneet **hautauksissa** kantajina Alastarolla ja Virttaalla vuodesta 2010 alkaen. Klubi järjesti **ensiapukurssin** 21.5.2019, ja klubilaiset **koristelivat** joulukuusta Loimikodin asukkaiden kanssa vuosina 2018 ja 2019. Asukkaat osallistuivat runsaslukuisasti tapahtumaan, sillä heitä oli molemmilla kerroilla paikalla yli 25. Vuodesta 2010 alkaen viikkokouksessa on arvottu **viinipullo** ja tuotto käytetään hyväntekeväisyyteen.

Paavo Mäkimattila ja MG Rotary-rallissa vuonna 2017

Joulukuusi saa koristeet Loimikodissa vuonna 2018.

KUVIA LIIKUNTA- JA URHEILUTAPAHTUMISTA

KUVIA LIIKUNTA- JA URHEILUTAPAHTUMISTA

Rotarien jouluikkunan joulukalenteri vuonna 2021.

Kaskuja ja hauskoja tapahtumia

Kokouksissa oli myös usein tarinatuokio. Seuraavassa on kaksi Jaakko Kallionpään kertomaa tarinaa.

Näin Jaakko kertoi: *”Minä olin sellaisena rippikouluikäisenä töissä Tammiaisten Rekolassa. Kevättalvella vesi kaivosta loppui ja isäntä käski minun mennä hakemaan karjalle vettä hevosella ja tynnyrillä Loimijoesta. Kun avannolla täytin tynnyriä vedellä, Fridolf Vähätalo, Hulsin isäntä, kulki ohi ja kysyi minulta: Viedääks teillä kaikki vesi joesta? Minä vastasin, ei vaan sen verran, kun tarvitaan. Vastaus miellytti Hulsia. Hän kaivoi lompakon esiin ja antoi minulle viisituhatlappusen. Se oli paljon rahaa siihen aikaan. Sokerijuurikkaan harvennuksesta sai niihin aikoihin markan metriltä. Olisi tarvinnut harventaa viis kilometriä sokerijuurikasta, ennenko sellaisen rahan olis saanu.”*

”Filppulan Antti ja Rekolan Lauri olivat innokkaita jahtimiehiä. Heillä oli yhteinen kettujen kytiskoppi Ketunmäen reunassa ja haaska sopivalla ampumahollilla. Naapurukset olivat usein yhdessä kettukopissaan odotellen saaliin tuloa. Eräänä kirkkaana kuutamoyönä kettu tuli haaskalle. Toinen heistä valmistautui ampumaan, mutta jahtikaveri kielsi. Älä ammu, ei se tuu ensi yönä sitten uudelleen. Kettu kuuli kopista ääntä ja meni sen siliän tien.”

Kuvernöörin housut

Mika Kestilä muisteli tarinaa kuvernöörin housuista. Tapaus on 1990-luvun alkupuolelta, mutta tarkan vuosiluvun klubilaiset ovat ”unohtaneet”.

”Kuvernöörin vierailut alkoivat jo pari tuntia ennen koko klubin paikalletuloa. Kuvernööri oli isokokoinen mies ja lämpimän kesäpäivän johdosta hän oli pukeutunut kevyeen pukuun. Tauon aikana vieraan lähdettyä käymään autollaan klubin hallitus huomasi kauhukseen, että kunnianarvoisen vieraamme housujen toisen lahkeen sisäsauma oli ratkennut, ylhäältä haarojen perästä polven alapuolelle. Silloinen presidenttimme ilmaisi asian diplomaattisesti. Nyt on käynyt niin, housujen sauma saattaa vähän irvistää.

Klubin rivijäsenten tuloon oli aikaa vajaa tunti, joten asia oli korjattava pikimmiten. Uudet housut oli saatava jostain. Pikaisen tuumailun jälkeen oli selvää, että veli Jouko Tavaila olisi ainoa vaihtoehto tarpeeksi suurien housujen saamiseksi. Klubin hallitus jatkoi kokousta, pois lukien yksi jäsen, joka lähti käymään Joukon kotona. Jouko asui parin kilometrin päässä ja sattui olemaan kotona. Kuvernööri vaihtoi housunsa ennen jäsenten paikalle tuloa ja kuvernöörin vierailu saatiin vietyä loppuun kunnialla. Housut palautuivat pian vierailun jälkeen Joukolle kauniissa paketissa kiitoskortin kera.”

LIITTEET

Presidentit

1970-1971	Gunnar Väisänen
1971-1972	Gunnar Väisänen
1972-1973	Pentti Launonen
1973-1974	Tuomo Virtanen
1974-1975	Mauri Uotila
1975-1976	Kari Isotalo
1975-1976	Olavi Mikkola
1976-1977	Pekka Suominen
1977-1978	Jaakko Luukkonen
1978-1979	Jaakko Mäkimattila
1979-1980	Heikki Rautanen
1980-1981	Vilho Heinonen
1981-1982	Jouko Tavaila
1982-1983	Seppo Mäkinen
1983-1984	Olavi Pitkäranta
1984-1985	Urho Huhtala
1985-1986	Martti Raikaa
1986-1987	Tuomo Virtanen
1987-1988	Eino Pöllänen
1988-1989	Matti Liukas
1989-1990	Erkki Partanen
1990-1991	Paavo Mäkimattila
1991-1992	Jaakko Mäkimattila
1992-1993	Markku Koho
1993-1994	Ari Tuomi
1994-1995	Olavi Koivistoinen
1995-1996	Petri Aaltonen
1996-1997	Mika Kestilä
1997-1998	Kyösti Pitkäranta
1998-1999	Jaakko Kallionpää
1999-2000	Jouko Tirri
2000-2001	Pekka Koivisto
2001-2002	Simo Tapola
2002-2003	Jari Jääskeläinen
2003-2004	Ari Pääkkönen
2004-2005	Jaakko Kallionpää
2005-2006	Mika Kestilä
2006-2007	Petri Aaltonen
2007-2008	Paavo Mäkimattila
2008-2009	Tuomas Heilala
2009-2010	Jaakko Väisänen
2010-2011	Pekka Koivisto
2011-2012	Markku Koho
2012-2013	Kalevi Suvila
2013-2014	Ari Pääkkönen
2014-2015	Janne Möhkölä
2015-2016	Pekka Levonen
2016-2017	Esa Tiiri
2017-2018	Marianna Pajula
2018-2019	Jari Hettula
2019-2020	Hannele Lätti
2020-2021	Markku Laitila
2021-2022	Elisa Rantala
2022-2023	Pertti Saarikallio

Jäsenet

Perustajajäsenet

liittymisvuosi				erovuosi
1970	Haonperä	Vihtori	metsätyönjohtaja	1990
1970	Huhtala	Urho	k-auto liikennöitsijä	1987
1970	Isotalo	Kari	hammaslääkäri	1976
1970	Kähärä	Esa	mittariteknikko	1972
1970	Mikkola	Olavi	mv	2002
1970	Mäkimattila	Jaakko	mv	2021
1970	Pukkila	Unto	rak. urakoitsija	1972
1970	Remy	Aleksander	lääk.lis.	1972
1970	Saarinen	Risto	myymälänhoitaja	1973
1970	Suominen	Pekka	koulutoimenjohtaja	2011
1970	Suominen	Risto	konttorinhoitaja	1975
1970	Suominen	Simo	kauppias	1972
1970	Tavaila	Jouko	metsäteknikko	1997
1970	Tuominen	Tauno	asiamies	1977
1970	Uotila	Mauri	mv	2005
1970	Virtanen	Tuomo	peruskoulun opettaja	1995
1970	Vähä-Heikkilä	Jorma	konttoripäällikkö	1976
1970	Väisänen	Gunnar	ev.ltn	1973
1970	Välilä	Ossi	pankinjohtaja	1972

Myöhemmin tulleita jäseniä

1972	Eskola	Antti	mv	1979
1972	Heino	Pertti	sot.mest.evp	1973
1972	Heinonen	Vilho	metsätyönjohtaja	2009
1992	Launonen	Pentti	mv	1977
1972	Pelli	Heikki	liikunnanohjaaja	1982
1972	Mäkinen	Seppo	pankinjohtaja	1994
1972	Nokkala	Juhani	kapteeni	1984
1972	Tammivuori	Reino	apteekkari	1975
1974	Arkimies	Markku	lääkäri	1975
1974	Rautavuori	Yrjö	kansakoulunopettaja	1976
1975	Luukkonen	Jaakko	johtaja	1982
1976	Mäntylä	Tapani	viljelypäällikkö	1977
1976	Rajala	Yrjö	työnjohtaja	1993
1976	Törmä	Mauri	ekonomi	1982
1977	Rautanen	Heikki	rakennusmestari	1998
1977	Saarinen	Jorma	konttoripäällikkö	1981
1978	Raikaa	Martti	osastonhoitaja	
1978	Varjus	Eero	insinööri	1979
1979	Saarikallio	Pertti	osastonhoitaja	1981
1980	Hulmi	Pekka	mv	1987

1980	Kiviranta	Juhani	työnjohtaja	1984
1980	Pitkäranta	Olavi	liikkeenharjoittaja	2006
1981	Partanen	Erkki	pankinjohtaja	1993
1982	Isokallio	Alpo	kiinteistönvälittäjä	1993
1982	Pöllänen	Eino	rakennusmestari	2010
1984	Heilala	Olli-Pekka	insinööri	1991
1984	Kylä-Heikkilä	Ilkka	liikkeenharjoittaja	1986
1986	Liukas	Matti	mv	2011
1986	Mikkola	Matti	mv teknikko	1993
1986	Mäkimattila	Paavo	mv	
1987	Eskola	Antti	mv	1993
1987	Malen	Jussi-Pekka	luottopäällikkö	1989
1988	Koho	Markku	toimitusjohtaja	
1988	Tuomi	Ari	liikunnanohjaaja	2007
1989	Kalliokoski	Harri	pankinjohtaja	1990
1990	Rinne	Heimo	kirkkoherra	1994
1991	Aaltonen	Petri	mv	
1991	Kestilä	Mika	mv	
1991	Kiviranta	Lasse	mv	1996
1991	Koivistoinen	Olavi	hallipäällikkö	2010
1991	Pitkäranta	Kimmo	liikkeenharjoittaja	1996
1991	Pitkäranta	Kyösti	liikkeenharjoittaja	
1993	Kallionpää	Jaakko	lehtori	
1993	Tiiri	Jouko	liikkeenharjoittaja	
1994	Liukas	Jukka	aluepäällikkö	2003
1994	Mykkänen	Pentti	materiaalipäällikkö	1997
1995	Ala-Laurinaho	Ari	pankinjohtaja	2003
1995	Tapola	Simo	lehtori	2011
1996	Jääskeläinen	Jari	mv	
1996	Koivisto	Pekka	suunnittelija	
1998	Pääkkönen	Ari	kirkkoherra	
2002	Heilala	Tuomas	menetelmäkehityspäällikkö	
2002	Tattinen	Mika	mv	
2005	Väisänen	Jaakko	suntio	2014
2006	Hakamäki	Juhani	mv	
2008	Ojanen	Pertti	mv	2013
2008	Suvila	Kalevi	liikkeenharjoittaja	
2010	Hettula	Jari	palvelupisteen johtaja	2020
2012	Honkaniemi	Kari	edustaja	2017
2012	Lehto	Reijo	rak.urakoitsija	2017
2012	Levonen	Pekka	isännöitsijä tj.	
2012	Möhkölä	Janne	lehtori	
2013	Kaasalainen	Mikko	sahuri	2018
2013	Mäkelä	Markus	mv	2016
2013	Rämö	Markus	suntio	2016
2013	Tiiri	Esa	tj.	
2014	Metsänranta	Sanna	pankinjohtaja	
2014	Pajula	Marianna	yritysneuvoja	

2014	Sillanpää	Matti	alueperintäpäällikkö	
2014	Suisto	Eija-Liisa	johtaja	2018
2014	Suominen	Mika	liikkeenharjoittaja	
2017	Laitala	Markku	insinööri	
2017	Lätti	Hannele	controller	
2018	Rantala	Elisa	maatalousyrittäjä	
2019	Mattila	Urho	metsänhoidon neuvoja	
2019	Mäkinen	Timo	liikkeenharjoittaja	2021
2019	Saarikallio	Pertti	aluepäällikkö, toimitusjohtaja	
2021	Heinonen	Tarja	toimitusjohtaja	
2021	Laitila	Marja-Leena	kuraattori	
2021	Anttila	Juha	mv, insinööri	

PHF-mitalilla palkitut

Mikkola Olavi
Mäkimattila Jaakko
Suominen Pekka
Virtanen Tuomo
Heinonen Vilho
Rautanen Heikki
Raikaa Martti
Pitkäranta Olavi
Liukas Matti
Mäkimattila Paavo, kolme kertaa
Aaltonen Petri
Kestilä Mika
Pitkäranta Kyösti
Kallionpää Jaakko
Suvila Kalevi
Lätti Hannele, kaksi kertaa
Rantala, Elisa

Klubin ulkopuolisista
merkillä on palkittu
Jukka Korvenpää

LÄHTEET

Painetut lähteet

Mäkimattila Jaakko: Alastaron Rotaryklubi 25 vuotta, 1995
Mäkimattila Jaakko: Alastaron Rotaryklubi 30 vuotta, 2000
Mäkimattila Jaakko: Rotary Club of Alastaro 21.9.1970-21.9.1990

Muut

Alastaron Rotaryklubin arkisto 1970-2021
Alastaron Rotaryklubin vieraskirja 1970-2022
Mäkimattila Jaakko: Klubin viisivuotisjuhlien historiikin muistio 8.4.1981
Tirri Jouko: Matkakertomus Karjalan matkasta

Valokuvat

Kuvat ovat etupäässä Alastaron Rotaryklubin jäsenten albumeista. Suuri osa niistä on kotiseutuneuvos Jaakko Mäkimattilan ottamia. Lisäksi kuvia on myös eri lehdistä.

Tämä kirja kertoo Alastaron Rotaryklubin 50-vuotisen taipaleen. Siinä on asiaa klubin perustamisvuodesta 1970 aina nykypäivään asti.

Kirja valottaa aluksi Rotary-aatetta yleensä. Sen jälkeen kerrotaan klubissa vaikuttaneista henkilöistä. Pääpaino on kuitenkin klubin toiminnassa ihmisten paremman tulevaisuuden hyväksi niin Alastarolla kuin maailmassakin. Kun luet kirjan, saat käsityksen siitä monipuolisesta toiminnasta, jota klubilaiset tekevät hyvinvoinnin edistämiseksi.

978-952-94-6820-1
9 789529 468201